

پیام سندیکا

پیام سندیکا

پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۹۹ / سال نهم / اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ / نشریه سندیکاهای کارگری ایران

شانه‌هایت بوی کار می‌دهد
درست‌هیت بوی نان...
روز کارگر گری باد

اول ماه مه ۱۴۰۰ شاد باشی!

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری
ایران کاری از کارگران سندیکایی
ایران، بر اساس منشور جهانی
سندیکاهای کارگری در راستای
تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر
۱۳۹۰/ چاپ تهران
(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه‌های

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آو سندیکاهای کارگری ایران شماره ۹۹ فروردین ۱۴۰۰ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

اطلاعهای سندیکاهای کارگری ص ۱

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی ص ۱۰

یازدهم اردیبهشت، روز جهانی کارگر ص ۲۲

دستورات ضد بهداشتی! ص ۲۳

گزارشی از روز کارگر سال ۱۴۰۰ ص ۲۴

میمیریم میمیریم، حقمون و میگیریم! ص ۲۵

بکشنیه های اعتراض! ص ۲۶

تجلیل از شهرام محمدی، سبواشی از تبار کارگران! ص ۲۷

عاشقانی که زمین را به دگر آیینی خواستند ص ۲۹

مسوولین به وظایفشان عمل نمی کنند ص ۳۰

وزیر کار و شفافیت در تامین اجتماعی! ص ۳۰

به انحراف کشیدن خواسته ها ص ۳۱

فرخنده باد اول ماه می ص ۳۲

بنام دستهای یبینه بسته کارگر ص ۳۳

وزارت کار و شفاف سازی! ص ۳۵

آقای بیات وظیفه شما چیست؟ ص ۳۶

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی ص ۳۷

سپاسگزار یاریگران ارزشمند بویس ص ۴۰

شعرهای کارگری ص ۴۲

یادبگیریم به کار ببندیم! ص ۴۶

عملکرد نتولیب الیسم را بشناسیم (۲) ص ۴۸

چاره کار چیست؟ ص ۴۹

صبح تا شب: کیلویی ۳ هزار تومان ص ۵۰

او خانه دار است، کار نمی کند! ص ۵۱

برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای کارگران فلز کارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی

سندیکا در تلگرام به آدرس

#کانال رسمی سندیکای کارگران فلز کار مکانیک ایران

مراجعه کنید

روزکارگر، روز همبستگی جهانی کارگران، شادباش!

سال ۱۴۰۰ مصادف با صدمین سالگرد برگزاری روز جهانی کارگر در کشور ما است. نخستین گردهمایی روز جهانی کارگر در ایران، به ابتکار اتحادیه مرکزی کارگران ایران در سال ۱۳۰۰ برگزار شد. با وجود رشد محدود طبقه کارگر ایران در آن سال، ۸ هزار کارگر و نیز کارکنان اداری که در ۱۶ سندیکا گرد آمده بودند، نخستین مراسم اول ماه مه در ایران را تدارک دیدند و سازماندهی کردند.

امروز در حالی که پیشواز جشن روز کارگر می رویم که اتحاد و همبستگی زحمتکشان در عرصه عمل هر روز بیشتر می شود و زحمتکشان این نیاز را بیش از سالهای گذشته درک کرده اند.

اتحاد ۴۵ هزار کارگر پروژه ای و اعتصاب سراسری ۴۰ روز شان در مرداد ۱۳۹۹، زحمتکشان پروژه ای را به این درک رساند که: «اگر ما کار نکنیم، هیچ کس دیگری توان به حرکت درآوردن این چرخ را ندارد»

درک و ضرورت متحد شدن بازنشستگان در سراسر کشور که اعتراضات شان هر هفته کشور را می لرزاند و مافیای خیمه زده در سازمان تامین اجتماعی را به هراس افکنده است، پیامی روشن و رسا دارد: «حق مان را می خواهیم و اجازه فریبکاری و نابودی اندوخته هایمان را نمی دهیم»

این اتحاد، سیاست های صندوق بین المللی پول را که می خواهد زحمتکشان برده سرمایه دار باشند را به چالش کشیده است. افزایش زیان های خصوصی سازی با سیاست های

ننولیبرالیستی که به تعطیلی کارخانه های هپکو، ارج، ماشین سازی های تبریز... انجامید، چند سالی است که زحمتکشان آذربایجان، فولاد، هپکو و هفت تپه را به خیابان آورده است و دولت را مجبور نموده خصوصی سازی ها را به شیوه ای دغلبازانه بازهم به زمین کارگران بکشاند. اما هوشیاری زحمتکشان بی تردید این دغلبازی را نیز به شکست خواهد کشاند.

کارگران هم صدا با پرستاران و کادر پزشکی قهرمان، خواهان پوشش فوری واکسن‌ها، خدمات بهداشتی رایگان و همگانی مناسب سلامتی مردم و مقدم بر سود، لغو تجاری سازی و خصوصی سازی بهداشت و تأمین اجتماعی و پرداخت فوری مطالبات و کارانه ها و پاداشی همسان با تلاش این عزیزان را می‌طلبند.

پیام زحمتکشان در سال ۱۴۰۰ اتحاد و همبستگی علیه خصوصی سازی و بیکار نمودن کارگران و نابودی صنعت است. امواج پر خروش « نان و سندیکا » از سال گذشته اوجی بی سابقه یافت و حضور پرشور زنان زحمتکش در اعتراضات چشم نوازتر از سالهای قبل شده است.

در روز کارگر، این جشن جهانی زحمتکشان خواستار آزادی فوری خواهران و برادران نویسنده، وکیل، کنشگران مدنی و به ویژه اسماعیل گرامی و اسماعیل عبیدی هستیم. سرکوب و سانسور نمی تواند از خیابان آمدن زحمتکشان جلوگیری کند. ندای تفرقه، این شیوه معمول سرمایه داری نیز راه به جایی نخواهد برد.

نان و سندیکا حق ماست و از آن نمی گذریم چون از آبادانی و سربلندی کشور کارگرمیمان، نخواهیم گذشت.

کارگر، معلم، پرستار زحمتکشان ایران اتحاد اتحاد

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای کارگران بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکارمکانیک

بازنشستگان صنعت چاپ ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۰

روز جهانی ایمنی و بهداشت حرفه ای را گرامی می داریم!

۸ اردیبهشت (۲۸ آوریل) روز جهانی ایمنی و بهداشت حرفه ای در سراسر جهان در حالی گرامی داشته می شود که سندیکاهای کارگری با نظارت مداوم، کارفرمایان را موظف به رعایت ایمنی می کنند، که متأسفانه در کشور ما ایمنی و بازرسی معنی ندارد.

روز ۳۰ فروردین سال جاری ۲ زن و ۴ مرد در کارگاه مبل سازی جاجرود در آتش آن چنان می سوزند که قابل شناسایی نیستند. این کارگاه فاقد سیستم اطفای حریق بوده است. این کارگاه و کارگاههای مشابه آن در سراسر کشور هیچگاه توسط بازرسان وزارت کار بازرسی نشده و نمی شوند.

وزارت کار بخش بازرسی و ایمنی خود را کلن تعطیل کرده است. در پروژه های نفتی، گازهای متصاعد شده در پتروشیمی ها و مراکز تولید نفت در هوا پراکنده اند. این مراکز خود را به فیلتر های مخصوص مجهز نمی کنند و کارگران پروژه ای و رسمی این مراکز بدون آنکه بدانند در اثر استنشاق این گازها مبتلا به بیماری های ریوی، قلبی، چشمی، پوستی شده و در نهایت به سرطان تبدیل می شود.

ما ضمن هشدار به وزارت کار مبنی بر فعال نمودن بخش بازرسی و ایمنی، اعلام می کنیم موضوع ابتلا به بیماری کرونا کارگران در واحدهای تولیدی و پیشگیری از آن نیز باید در صدر الویت های بازرسان وزارت کار قرار گیرد و باید تمامی کارفرمایان موظف به اجرای پروتکل های مصوب وزارت بهداشت در سراسر کشور شوند.

از کارگران می خواهیم نسبت به ایمن بودن محل کار خود اطمینان پیدا کرده سپس به سرکار بروند و چنانچه این عدم رعایت ایمنی و عدم رعایت موارد بهداشتی در خصوص بیماری کرونا را از سوی کارفرما ها مشاهده کردند به ما گزارش کنند تا پیگیری شود.

در این آتش سوزی تنها کارفرما مقصر نیست، بلکه مقصر اصلی وزارت کار است که در تعطیلی اینگونه واحدهای پرخطر وظیفه خود را انجام نداده است. قوه قضاییه باید مسوولین وزارت کار را به خاطر این سهل انگاری ها دادگاهی کند. اول ایمنی بعد کار

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۸ اردیبهشت ۱۴۰۰

اتحاد و همبستگی چاره رنجبران!

موج جدید حمله به زحمتکشان پس از تصویب حداقل حقوقی ۴ برابر زیر خط فقر، آغاز گشته است. اخراج ۸ نفر از کارگران فعال نیشکر هفت تپه در آخرین روزهای سال گذشته سرآغاز هجوم به اعتراضات و نشانه رفتن فعالین کارگری بود. دومین هجوم به کارگران هفت تپه ای در حالی انجام گرفت که در سال جدید به کارگران هفت تپه ای اعلام شد زمان قراردادهایشان از شش ماه به ۳ ماه خواهد رسید که به اعتصاب دو روزه کارگران بخش دفع آفات و همبستگی کارگران سایر بخش های نیشکر هفت تپه را در برداشت و قضیه منتفی اعلام شد. اما به اینجا ختم نشد. با جابجایی سپیده قلیان با شکلی خارج از معمول برای تحقیر این حامی زحمتکشان هفت تپه ای ادامه یافت و با جابجایی و سرگردانی اسماعیل عبدی، آموزگار با شخصیت و عضو کانون فرهنگیان تهران، از این زندان به آن بازداشتگاه و کلانتری شکلی دیگر یافت. تا با فشار به این کنشگران عرصه کارگری و صنفی، پیامی خاص به زحمتکشان داده شود. در همین راستا جمع آوری کودکان کار به طرز توهین آمیز و سوق دادن این کودکان به سمت شغل های زیرزمینی که سود کارفرمایان اینگونه کارگاهها را چندین برابر می کند، دیگر پیامی است که دریافت شد.

سرمایه داری رانتخوار ایران سفره زحمتکشان را تهی، کودکانشان را در کارگاههای غیر بهداشتی برده، و فعالان عرصه صنفی را تحقیر شده می خواهد. پیام ما به اقشار زحمتکش ایران، اتحاد، همبستگی و حمایت همه جانبه از اعتراضات کارگران در هفت تپه و محکوم کردن رفتار زشت صورت گرفته با خواهران و برادران در بندمان، و اعتراض به جمع آوری کودکان کار و مبارزه با سیاستهای نئولیبرالی تنیده شده در اقتصاد ایران است.

**سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران / بازنشستگان
سندیکای بافنده سوزنی / بازنشستگان فلزکارمکانیک**

۱۰ فروردین ۱۴۰۰

مرگ را برای شما می خواهیم!

حداقل دستمزد کارگران ۵ برابر زیر خط فقر برای محکوم کردن خانواده های کارگری به گرسنگی مطلق تصویب شد. تصویب پایه حقوقی بر مبنای ۲ میلیون ۶۵۵ هزار تومان نشان از درجه فهم و شعور تصویب کنندگان، از انسانیت و نیازهای آن است. مافیای کارفرمایی که از تجمعات هر هفته ای بازنشستگان به ستوه آمده بود با دستور حمله به این تجمعات و تصویب حداقل دستمزد برای سال ۱۴۰۰، پیامی روشن برای زحمتکشان سراسر کشور فرستاد: «مرگ را برای شما می خواهیم»

نمایندگان دولت با همدستی آشکار دلالان کارفرمایی و به ویژه نقش پنهان موسسه نذر و اشتغال اصفهان که از مدتها پیش برای نابودی قوانین کار تلاش می کند، از سال گذشته یک جانبه گرایی را به این جلسات آشکارا تحمیل کردند. شوربختانه نمایندگان کارگری حاضر در این جلسات از درک ترفندهای فریبکارانه دلالان کارفرمایی ناتوان بوده و این عجز را در تعیین دستمزد نشان دادند. با اینکه کارگران پیام فرستاده بودند که: «از امضای آنچه کمتر از سبد معیشت است خودداری نموده و بگذارید یک جانبه گرایی نمایان و دست دلالان کارفرمایی و دولت برای زحمتکشان آشکار گردد»، اما آنان چنین نکردند.

در سال گذشته دلار ۱۲ هزار تومان بود که حداقل دستمزد باید با دلار ۲۴ هزار تومانی به ۳ میلیون ۹۰۰ هزار تومان می رسید تا با ۱ میلیون ۱۰۰ هزار تومانی مزایای تصویب شده امروزی، به ۵ میلیون برسد تا قدرت خرید سال گذشته فقط حفظ شود و اگر گرانی های امروزه که بیش از ۳۰۰ درصد است لحاظ می شد دستمزدها بیش از ۱۰ میلیون تومان باید مصوب می گردید. هم اکنون مرغ و روغن و تخم مرغ در پستوهای دلالان نهفته و از سفره های زحمتکشان پر کشیده است و دلالان با فروش آن در بازار سیاه هرکاری دلشان می خواهد با سفره های مردم کرده و نه دولت و نه هیچ مسوولی پاسخگو نیست. در این میان آنچه شفاف سازی نمی شود جلسات تعیین حداقل دستمزد است تا دست های پنهان صادرکنندگان مرگ برای زحمتکشان روشن شود.

در موضوع افزایش قدرت خرید زحمتکشان آنچه باید همیشه در دستورکار خود داشته باشیم مبارزه برای آموزش و بهداشت رایگان و فراگیر و با کیفیت، مسکن ارزان و ثابت ماندن قیمت کالاهاست که بخشی از دستمزد طبقه کارگر و سهمش از ثروت ملی است. عرصه کارزار تنها موضوع افزایش دستمزدها نیست بلکه حفظ قدرت خرید خانواده های کارگری است.

آنچه در صدر وظایف جنبش کارگری و بخش سازماندهی شده ی آن یعنی جنبش سندیکایی است، حفظ اتحاد و همبستگی است تا بتوانیم خواسته های بر حق خود را به سیستم سرمایه داری حاکم تحمیل کنیم.

پیش به سوی عضویت در سندیکاهای کارگری

با هدف ارتقا بخشیدن به سطح زندگی عموم مردم و ریشه کن کردن فقر

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکارمکانیک

۲۶ اسفند ۱۳۹۹

نئولیبرالیسم یعنی برای ثروت (سازمان تامین اجتماعی) مدیر بی عرضه انتخاب می کنیم که تو باید حقوق و پاداش و وام های بدون بازگشتش را متقبل شوی. اما برای یک وام ۵ میلیون تومانی از پول خودت مدتها در صف بایستی و سرگردان شوی

گزارشی از روند نامه به رهبری!

در طی اعتراض سراسری شما کارگران پروژه ای در مردادماه امسال، نامه هایی به نهادهای مختلف نوشته شد منجمله به رهبری. دفتر ایشان نامه را به وزارت کار تهران ارسال و سپس به اداره کل کار بوشهر ارجاع شد. نماینده شما کارگران که با امضای ۱۰۰۰ نفری با کد ملی تان، آقای مازیارگیلانی نژاد را به نمایندگی معرفی نموده بودید با تماس هایی که از اداره کل بوشهر بطور مکرر با ایشان گرفته شد، مشکلات شما دوستان را به این اداره محترم منعکس نمود. پس از این تماس ها آنها اقدام به اعزام واحدهای بازرسی به پتروشیمی های ۵ و ۶ نمودند که حراست این پتروشیمی ها اجازه ورود به این بازرسین را ندادند. لذا اداره کل کار بوشهر طی شکایتی موضوع را با دادستان بوشهر در میان گذاشته و شکایت را پیگیری می کنند. روز ۲۴ اسفند هم مدیران کل اداره کار بوشهر و دادگستری بوشهر جلسه ای به همین خاطر داشتند متاسفانه تا امروز ۲۵ اسفند هنوز نتوانسته اند اجازه بازرسی از پتروشیمی ها را صادر کنند.

به دوستان پروژه ای که در کارگاههای خود با مشکل کاری روبرو هستند اعلام می کنیم که می توانند به اداره کل بوشهر واقع در چهارراه کشتیرانی روبروی راهنمایی و رانندگی طبقه همکف اداره روابط کار آقای شهریور مراجعه و مشکلات کارگاه خود را با ایشان در میان بگذارند. این تماس های تلفنی و حضوری نیازی به دادن نام مراجعه کننده ندارد. همچنین برادران کارگر می توانند با ارسال اخبار و مشکلات به صفحه شخصی تلگرامی نماینده تان آقای گیلانی نژاد ایشان را در جریان مشکلات خود گذاشته تا ایشان با منعکس کردن مشکلات پیگیر کارهای شما باشند. کارگر برادر کارگر

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها ۲۵ اسفند ۱۳۹۹

میمیریم میمیریم، حقمون و میگیریم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، اعتراض به دروغ‌گویی و فریب سازمان تامین اجتماعی بازنشستگان خشمگین را در شهرهای تهران، کرج، اهواز، اراک، مشهد، شوش، خرم‌آباد، تبریز، رشت، ساری، اصفهان، قزوین، نیشابور به خیابان آورد. کانون‌های بازنشستگی دست‌نشانده که با فریب‌های خود بازنشستگان را در ناآگاهی نگه می‌دارند از چند روز مانده به اعتراض کارگران امیدوار کردند که حقوق‌هایشان افزایش خواهد یافت و از روز پنجشنبه با گذاشتن قول‌های مسوولین بازنشستگی به آنان القا کردند که کار تمام شده است. خانه‌کاری‌ها هم برای ایجاد تفرقه در میان بازنشستگان و با علم به اینکه بسیاری از اعضایشان در تجمعات بازنشستگان مستقل شرکت می‌کنند، تلاش کردند اعتراضات بازنشسته‌ها را مصادره و در گول زدن بازنشسته‌ها به همدستی سازمان تامین اجتماعی برخیزند.

در تبریز با دستگیری احد اصدقی نماینده کانون بازنشستگان تبریزی که هفته پیش برای مذاکره به تهران آمده بود موجی از خشم را در بازنشستگان تبریزی به وجود آورد و با شعار «میمیریم میمیریم/ حقمون و میگیریم» به تظاهرات آمده بودند. در رشت کارگران که با اطلاعیه‌های جعلی منتشر شده در فضای مجازی برای لغو تجمع روبرو شده بودند باز هم به مقابل اداره تامین اجتماعی آمده و این تفرقه‌افکنی را خنثا کرده و فریاد «همسان سازی کجا بود/ دروغ، فریب، ریا بود» را سر دادند. در اصفهان با آنکه حضور گارد ویژه بسیار چشمگیر بود بازنشستگان تجمع خود را برپا کرده خواستار همسان سازی واقعی شدند.

در تهران از ساعت ۸ با استقرار پلیس و نیروهای لباس شخصی، معلوم بود که تجمعی را نخواهند گذاشت شکل بگیرد. از ساعت ۹ صبح کمتر از ۲۰۰ نفر خانه‌کاری‌ها در ضلع شمالی وزارت کار برای تشکر از رییس

سازمان تامین اجتماعی آمده بودند که معلوم بود حتی حنايشان برای اعضای خودشان هم دیگر رنگ نداشته وگرنه چنین حقیر نمی شدند. در کنار این تجمع عده ای که خود را دانشجویان دانشگاه تهران می نامیدند با دستگاههای فیلمبرداری و مصاحبه با کارگران، عقایدشان را در مورد موضوعات مختلف کارگری جویا می شدند.

در مترو شادمان حضور لباس شخصی ها مشهود بود و هر تجمع سه نفره را خنثا می کردند. هدف پیرزنان و پیرمردان بودند. چندین خانم بازنشسته گوشی های تلفنشان گرفته شد. اتوبوس های شرکت واحد از ساعت ۹ تا حدود ساعت ۱۰ از نگهداشتن اتوبوس خود در ایستگاه شادمان منع شده بودند. چندین بازنشسته دستگیر و روانه ون های مستقر در آنجا شدند. بسیاری از بازنشسته ها توسط لباس شخصی ها با تهدید و توهین به مقابل مترو برده و آنان را وادار می کردند برگشته و سوار مترو گردند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران بر این باور است:

مسئله‌هایی مهم مانند تشکل و سازمان‌دهی، وجود خواسته‌هایی مشترک پیرامون توقف خصوصی‌سازی، افزایش دستمزدها، پرداخت مزدهای معوقه، لغو قراردادهای موقت، و تامین امنیت شغلی از جمله نقاط مشترک و پراهمیت‌اند که زمینه‌هایی برای اتحاد عمل فراگیر فراهم می‌کنند. به این نکته کلیدی از سوی سندیکالیست‌های راستین و مبارزان هوادار منافع طبقه کارگر باید توجه جدی شود. غلبه بر پراکندگی و فرقه‌گرایی و رسیدن به اتحاد عمل فراگیر می‌تواند همچون سلاحی موثر در برابر خرابکاری و اقدام‌های آسیب‌رسان از سوی جریان‌های نفوذی و ناسالم‌کاری داشته باشد.

به‌موازات مبارزه برای اتحاد عمل فراگیر، پافشاری بر استقلال عمل طبقاتی اهمیتی دوچندان دارد. از یاد نباید برد که حفظ استقلال عمل طبقاتی سبب قوام و دوام مبارزات کارگری و ارتقای سطح رزمجویی آن خواهد شد. از دیگر موردهایی که اشاره‌ای حتی گذرا به آن‌ها ضرور می‌نماید، تاکید بر احیای حقوق سندیکایی است.

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

۱- اعتراض کارگران ذوب آهنی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در حالی که ذوب آهن بهترین دوران خودش رو تجربه میکند از جمله تولید خوب، فروش و حتا پیش فروش محصولات، بالاترین میزان صادرات و درآمد دلاری، خروج از زیان انباشته و ... اما وضع زندگی کارگران بدتر شده است. متأسفانه کارگران سهمی از درآمدهای نجومی ندارند. نامه ای در ذوب آهن دست به دست می شود که ما گوشه ای از آن را برایتان منتشر می کنیم: «پاداش و رفاهیات کارگران غیب شده است و با شارژ مبلغی کارگران را گول می زنند. امسال به خاطر گرانی های افسار گسیخته اکثر شرکت ها افزایش حقوق های بیش از صد درصدی داشتند. نگاهی به پارامترهای مضحک فیش حقوقی بنده ۷۰ تومن، ۱۲۰ تومن... مبالغی که هم خنده داره. پاداشی که حالا میگیریم از پاداش سالهای ۸۹ و ۹۰ کمتره! اونموقع دلار ۱۰۰۰ تومن بود! پارامترهایی که باید بگیریم و از ما دریغ شده است(مثل خارج از مرکز، کارانه، بیماری زایی، ساعات اضافه شیفیت و ... ذوب آهن دریایی است که کارگرها تشنه

بر لب آن نشسته اند، سرمایه دار و مدیر و دلال و پیمانکار و فوتبالیست و ... همه در حال خوردن از این سفره اند، پول ذوب آهن صرف پورسانت گیرهای پروژه های بی سرانجام شده و این هم نتیجه سکوت کارگران است. الان وقت آن رسیده تا این سکوت بشکند و حق خودمون رو فریاد بزنیم. سرپرستان و مدیران میانی و پرسنل حراست و بازرسی هم اگر امتیازات ویژه ای دارند که هیچ ولی اگر مثل دیگر همکارانشان هستند در این اعتراض همکاری کنند. اما برای گرفتن حقوقمون و تا رسیدن به اهدافمون ##یکشنبه های اعتراض را راه می اندازیم. اهداف این اعتراضات: ۱- پرداخت پارامترهای حقوقی و پاداش که به دلایل مختلف حذف شدند و همچنین معوقات آنها (شامل خارج از مرکز، سفر کارت، ۹ ساعت اضافه کار شیفت و ... ۲- همسان سازی پایه حقوق و پاداش با توجه به تورم با شرکت های فولادی و ارگان های دیگر

ما این اعتراضات را تا رسیدن به حقوقمون هر یکشنبه ادامه میدهم»

۲- اعتراض کارگران ذوب آهنی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز یکشنبه ۵ اردیبهشت کارگران بخش هایی غیر تولیدی در ذوب آهن در ساعت ۱۱ صبح دست از کار کشیده و اعتراض خود را نسبت به حقوق های کم، پاداش، طبقه بندی کاملاً ناقص، ندادن خارج از مرکز، کارانه، هزینه اشل بیماری زایی، ساعات اضافه شیفت و ... اعلام کردند. کارگران خواسته های خود را به مدیریت چنین اعلام کردند: ۱- پرداخت پارامترهای حقوقی و پاداش که به دلایل مختلف حذف شدند و همچنین معوقات آنها (شامل خارج از مرکز، سفر کارت، ۹ ساعت اضافه کار شیفت و ... ۲- همسان سازی پایه حقوق و پاداش با توجه به تورم با شرکت های فولادی و ارگان های دیگر مدیریت هنوز واکنشی به این اعتراض نشان نداده است

۱- تعاونی مصرف ذوب آهن به کجا می رود؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارگران ذوب آهنی از گرانی های اخیر بسیار ناراحت بوده و اعلام کرده اند که قیمت لوازم خانگی در فروشگاههای تعاونی مصرف ذوب آهن بسیار گرانتر از بیرون می باشد. همچنین به دلیل عدم توزیع اجناس دولتی همچون مرغ، برنج، روغن باعث فشار بیشتر بر روی خانواده های کارگری شده اند. کارگران می پرسند اگر امروز تعاونی مصرف به وظیفه خود که همانا تهیه اجناس ارزان و کمیاب است، عمل نکند پس به چه دردی می خورد. از سوی دیگر کارگران شیفت طی نامه ای به مدیریت پرسیده اند: «هزینه پذیرایی شیفت شب که از شهریور تاکنون توزیع نشده است چه زمانی پرداخت خواهد شد»

بازنشسته شدن کارگران ایران خودرو و عواقب آن!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، ۵۴ کارگر ایران خودرویی در بهمن ماه با تایید سخت و زیان آور بودن شغلشان بازنشسته شدند. این کارگران که از سالن های مختلف بازنشسته شده اند کارهای محوله شان به دوش کارگران شاغل افتاده و کارخانه ایران خودرو به هیچوجه به دنبال کارگر جایگزین برای این عزیزان و استخدام کارگر جدید نیست.

این فشار کاری باعث فرسودگی بیش از حد شده، ناراحتی اعصاب و درگیری بین همسران و جدایی را رقم خواهد زد. آمار نگران کننده مرگ پس از بازنشستگی در ایران و جدایی های اتفاق افتاده در این شرکت، سلامت روحی و روانی خانواده های کارگران را نشانه رفته است.

موج بیکار سازی کارگران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، از شهر صنعتی چهاردانگه اسلام شهر، کارگاههای کوچک و حتا نسبتن بزرگ اقدام به اخراج کارگران خود کرده اند. این اخراج ها که به دلیل رکود بازار و گران شدن مواد اولیه، عدم فروش کالا به دلیل شرایط کرونایی می باشد، اخراج کارگران را در پی داشته است. برای مثال از کارخانه تولید لباس ورزشی پانیز به مالکیت آقای دستمالچی خبر می رسد که در بهمن گذشته ۵۰ کارگر خود را اخراج کرده و در سال جاری نیز دست به اخراج بخش دیگری از کارگانش زده است.

اخراج کارگران مرغداری ها!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با گران شدن نهاده های دامی و جوجه یکروزه و عدم تحویل به موقع جوجه و نبود یک برنامه ریزی در عرصه مرغداری از ۳۰۰۰ مرغداری در سراسر کشور تنها ۱۰ درصد آن فعال هستند و ۹۰ درصد مرغداری ها دست به اخراج کارگران با سابقه خود زده اند. این باعث شده که کارگران مرغداری ها که اکثرن محلی و در روستاها زندگی می کنند سال جدید را با بیکاری شروع کنند. بنا به برآورد کارشناسان سندیکایی بیش از ۵۰ هزار کارگر مرغداری در سال گذشته تا به امروز طی فقط ۳ ماه بیکار شده اند و این بیکارسازی امسال هم همچنان ادامه خواهد داشت.

پایان اعتصاب در شرکت سرامیک فردا!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در کارخانه سرامیک فردا فعلم کارگران با وعده های داده شده توسط کارفرما به کار برگشتند. مطالبات کارگران افزایش حقوق و سختی کار است. سختی کار در سالهای گذشته برقرار بود ولی کارفرما با اظهار اینکه شرایط کاری بهتر شده است موضوع سختی کار در این شرکت را رد می کند. کار این کارگران جوشکاری، ساخت مخازن فلزی، تعمیرات همه دستگاههای مجموعه کارخانه شیشه کاوه فلوت است. جوشکاری و دود حاصل از آن و شرایط کاری جوشکاران بر طبق آیین نامه های وزارت کار کاملا سخت و زیان آور هست. به هر صورت کارفرما قول همکاری برای حل این مشکلات در سال جدید را داده است و کارگران نیز قبول کردند. متأسفانه کارگری که از تجمع فیلم برداشته بود اخراج گردیده است. امیدواریم با تلاش های کارگران این کارگر به کارخانه بازگردانده شود.

اخبار پروژه های نفتی!

۱- اعتصاب در پالایشگاه اصفهان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا از صبح ۲۹ فروردین ۱۵۰ کارگر پروژه ای شرکت odcc پالایشگاه اصفهان به دلیل کمی حقوق دست به اعتصاب زده و در خوابگاههای خود استراحت می کنند. مدیریت این شرکت نه تنها لیست حقوقی کمپین افزایش حقوق سال ۹۹ را اعمال نکرده است و به فیتزهایش ۵ میلیون ۵۰۰ هزار تومان می داده با اعتصاب کارگران به ۷ میلیون رضایت داده است اما کارگران این مبلغ را در مقابل کاری که انجام می دهند ناچیز می دانند. از همه کارگران پروژه ای بیکار می خواهیم به آگهی های درخواست نیروی شرکت odcc پالایشگاه اصفهان توجه نکرده و ضمن حمایت از این برادران به اعتصاب آنها یاری برسانیم. قدرت کارگران در اتحاد است.

گروه پایبند و اکیب پروژه ای ها سندیکای کارگران فلزکار مکانیک خوزستان

۲- آغاز توفان اعتصاب ها در پروژه های نفت و گاز!

امروز ۲۸ فروردین کارگران شرکت لیدوما فاز ۱۳ برای افزایش حقوق های سال ۱۴۰۰ اعتصاب کرده و تا به نتیجه رسیدن خواسته هایشان به سرکار نخواهند رفت.

همچنین کارگران شرکت اکسیر صنعت فاز ۱۴ نیز امروز برای افزایش حقوق دست به اعتصاب زدند. شرکت به کارگران ابلاغ کرده است به دستمزدها ۳۳ درصد بیشتر اضافه نمی کند و عیدی و سنوات و حق مسکن هم نخواهد داد. به کارگران اعلام شده هر کسی با این حقوق کار نمی کند برای تسویه حساب آماده شود. هنوز بیش از ۵۰ درصد کارگران در حال اعتصابند. اکسیر صنعت پایین ترین دستمزد را در میان شرکت های فعال در پارس جنوبی به کارگزارانش می دهد. این در حالی است که کارفرما عیدی و سنوات را با شرکت حساب می کند اما شرکت اکسیر صنعت این مبلغ را به جیب می زند و به کارگزارانش نمی دهد.

۳- آنان که باد می کارند، توفان درو خواهند کرد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، از دیروز ۲۹ فروردین بیش از ۵۰ کارگر اخراج شده واحد شیرین سازی میعانات پالایشگاه گاز ایلام در ادامه اعتراضات خود مقابل استانداری ایلام تجمع کردند. (فیلم بالا) همچنین امروز ۳۰ فروردین داریست بندهای شرکت اکسیر صنعت فاز ۱۴ برای افزایش حقوق اعتصاب کردند، رییس کارگاه به کارگران گفته: «من به شما ۷ میلیون و ۷۰۰ بیشتر نمیدهم. نمیخواهید تسویه کنید» کارگران داریست بند نیز برای تسویه حساب صف بستند.

ما ضمن حمایت از برادران اعتصابی خود، از همه برادران داریست بند می خواهیم این پروژه را تحریم کارگری کرده تا شرکت اکسیر صنعت قدرت ما را بفهمد. اتحاد رمز پیروزی ماست

گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها
سندیکای کارگران فلزکار مکانیک خوزستان

۴- سیل اعتصاب ها به راه افتاده است!

همانطور که هفته پیش گفته بودیم « آنان که باد می کارند طوفان درو خواهند کرد» اما شرکت های پیمانکاری موضوع را جدی نگرفته و با دستمزدهای حقیرانه به استقبال سال ۱۴۰۰ رفتند. به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز ۴ اردیبهشت ماه، کارگران پروژه ای پتروشیمی هنگام به پیمانکاری راکی به دلیل افزایش ۴۰ درصدی حقوق دست از کار کشیده اند. کارگران معتقدند که باید ۴۰ درصد روی کل دریافتی دستمزدها اضافه شود نه فقط روی پایه حقوق. به همین خاطر همه نفرات از صبح امروز اعتصاب کردند. شرکت اعلام کرده یا حقوق حقیرانه را بپذیرید یا تسویه کنید. کارگران جوشکار، فیتزر، داربست بند و کمکی هم برای تسویه حساب صف کشیده اند. با حساب کارفرما حقوق فیتزر از ۷ تا ۸ میلیون با این ۴۰ درصد یک میلیون و ششصد تا یک میلیون و نهصد افزایش خواهد یافت. کارگران قبول کردند اخراج شوند ولی تن به ذلت ندهند. از پتروشیمی دی پلیمر آرین و تخت جمشید هم خبر می رسد کارگران اعتصابی در حال تسویه حساب و رفتن به خانه می باشند. در همین حال کارگران نیروهای فاز ۲ پالایشگاه آبادان شرکت سکاف نیز به دلیل اعتراض به حقوق کم دست به اعتراض زدند. ما ضمن حمایت از برادران اعتصابی خود از همه کارگران بیکار می خواهیم آنها نیز به حمایت از کارگران اعتصابی برخاسته و از رفتن به این پروژه ها خودداری کنند تا برادرانمان به حق خود رسیده و خانواده هایشان با سربلندی زندگی کنند. اتحاد رمز پیروزی است!

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک خوزستان

گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها

۵- شرکت های متقلب را بشناسیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت آزمون فلز پارس که در واحد ۱۰۸ فاز ۲۴_۲۲ و همچنین BUJ در عسلویه مشغول کار است نه تنها حقوق کارگرانش را مشخص نکرده بلکه با این عمل کارگرانش را سرگردان نموده است و کارگران تکلیف خود را نمی دانند. بخصوص اینکه در فاز ۲۲_۲۴ کمتر از دو ماه کار باقی مانده دارد. در ضمن وضعیت رفاهی بسیار افتضاح است. خوابگاههای کثیف و با وجود بیماری کرونا ۳۸ نفر را در ۶ خوابگاه جای داده اند. سرویس بهداشتی اش بسیار کثیف و برای این تعداد کارگر کم بوده و همیشه صف کارگران منتظر دستشویی را می توان مشاهده کرد. اگر کارگری که منتظر خالی شدن دستشویی است چند دقیقه ای دیر به محل کار برسد با کسر کار مواجه خواهد شد. دستمزد اسفند پرداخت نشده عیدی و سنوات کارگر تسویه نشده است. در این شرکت با

وجود بیماری کرونا هفته ای یک ماسک به کارگران می دهند. آنها باید با امضای سرپرست باشد. در کنار دستگاه انگشت نگاری الکل وجود ندارد. چایی و قند و شامپو به کارگران داده نمی شود. خوابگاهها به دلیل تمیز نشدن مرتب، بوی تعفن می دهد و پتوها و تشک بسیار کثیف هستند. وعده غذایی بسیار نامناسب و افتضاح است.

۶- شگردهای دغلبازان را بشناسیم و رسوایشان کنیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا از پروژه های کارگری افراد زیر باید رسوای دو عالم شوند: ۱- در پتروشیمی مرجان کارگران را برای اورهال آورده و می گویند دو ماه کار است بعد از ۱۴ روز کارگران را تسویه کردند. آقای مهندس اصفهانی و آقای صبغ شیداد به دروغ برای اینکه نیروها اعتراضی نکنند اعلام کردند: «برای اینکه نیروها متضرر نشوند ما ۱۴ روز کارکردشان را ۸ میلیون حساب می کنیم» یک قرارداد صوری نوشته و برای کارگران در قرارداد زدند ۸ میلیون تومان. ولی بعد اینکه کارگران همه رفتند برایشان ۵ میلیون تومان واریز شد. و حالا هم جواب گوشی را اصلا نمیدهند. ۲- پیمانکاری بهرام کیانی و شرکت نیروگستر ایستگاه فشار خط لوله گوره به جاسک در گناوه این پیمانکار و شرکت قرارداد با کارگران نبسته و بیمه کارگر را رد نمی کنند و بعد از چند ماه می گویند پایه حقوق این قدر است اگر نمیخواهی سلامت. وقتی هم که کارگر می رود پولش را واریز نمی کنند. ۳- پیمانکاری حشمت طهماسبی در پتروشیمی ابن سینا ماهشهر. خوابگاه افتضاح. آب خوردن ندارد با کارگر قرارداد نمی بندد و اینقدر امروز و فردا می کند تا کارش کمی سبک شود سپس با اعلام نصف قیمت دستمزد شما را وادار می کند یا با همین مبلغ کار کنی و یا اینکه بگذاری و بروی.

۷- دستمزد کم نگیرید!

برادران کارگر پروژه ای، با توجه به کمپین سراسری افزایش دستمزدها در مرداد ۱۳۹۹ و قبول این قیمت ها از سوی شما کارگران و کارفرمایان از شما می خواهیم با دستمزد کم کار نکنید. از سال گذشته تاکنون قیمت اقلام خوراکی بیش از دو برابر شده است لذا سفره های خانه امان را از این بی رونق تر نکنیم. در حال حاضر در گندله سازی یزد جوشکار، مونتاژکار، فیلتر، داربست بند همه به صورت منپاوری برای شرکت در قبال ۳۰ روز کار بین ۵ تا ۸ ملیون میگیرند که این نه تنها ظلمی است به خانواده های خودشان بلکه به برادران کارگیشان هم که می خواهند با حقوق های جدید کار کنند ضربه زده است. لذا از شما می خواهیم تن به دستمزدهای حقیرانه ندهید. با سپاس گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان

۸- مافیاهای پروژه های نفت و گاز را بشناسیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت ها و پیمانکارانی هستند که چون بختک در همه پروژه های نفت و گاز حضور دارند و به دلیل پشتوانه مافیایی که دارند از هر اجحافی به کارگران کوتاهی نمی کنند. یکی از این شرکت ها، شرکت کیسون است. شرکت کیسون در پتروشیمی سبلان در خوابگاههای کارگری که کمتر از 3×4 است و می باید در آن ۲ یا حداکثر ۳ نفر زندگی کنند، ۶ نفر را آن هم در این شرایط کرونایی اسکان داده است.

و یا پیمانکار مهندس محمودی که در پتروشیمی بوشهر سایت ۱ به تک زن کمکی به جای ۶ میلیون تومان ۳ میلیون می دهد و دلش هم می خواهد کارگر مانند فریره برایش کار کند.

برای این موجودات انسان نما و شرکت های بی شخصیت کار نکنیم.

۹- برای شرکت های دغلکار، کار نکنیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت های پیمانکاری دغلکار برای اینکه کمترین دستمزد را به کارگران بدهند با دادن آگهی جذب نیرو بیش از نیاز و کشاندن کارگران به محل کار وقتی ظرفیت کاریشان پر می شود در یک عمل ناجوانمردانه اقدام به خاموش کردن تلفن هایشان کرده و کارگری را که صدها کیلومتر آمده تا کار کند را در شهر سرگردان می کنند. یکی از این پیمانکاران آقایی به نام ثقفی می باشد و درخواست جوشکار ۲ G3G با سابقه کار مخزن را در بندرعباس داشته اند. کارگر وقتی به بندرعباس رسیده گوشی آقا خاموش بوده و بعد هم ادعا می کند وضعیت آنتن دهی منطقه خراب است و به همین دلیل نتوانسته پاسخگو باشد. الف) کارگران از قیل از حرکت آدرس محل کار را دریافت کرده سپس راهی شوند. ب) به پیمانکار بگویند که چنانچه از استخدام منصرف شود باید پول کرایه و دو روز حقوق را بپردازد ج) در صورت بدقولی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران را در جریان امر قرار دهید تا اطلاع رسانی شود و کارگران برای چنین افرادی کار نکنند.

اما دوستان عزیز کارگر بدانند شرایط محل کار پیمانکار ثقفی چنین جایی است: ۱- آنجا اینترنت و آنتن موبایل وجود ندارد* ۲- مسیر جاسک بسیار دور و طولانی می باشد مثلا از شهرکرد تا اونجا هزارو پانصد کیلومتر و حدود ۱,۶۰۰,۰۰۰ میلیون تومان کرایه رفت و برگشت هر نفر میباشد* ۳- حدود چهار کیلومتر ورودی شرکت همش جاده خاکی پیاده روی دارد و یک ماشین را برای آوردن کارگر تا محل کار نمیفرستند* ۴- برای کارگران

جدید شام و صبحانه نخواهند داد و باید کلی التماس کنی* ۵ - کسی آنجا نیست که کارگر جدید را کنترل و تحویل بگیرد* ۶ - امکانات رفاهی و خوابگاهی کاملاً صفر می باشد*

۱۰- حق خوری در پتروشیمی پتروشیمی بوشهر!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، پتروشیمی بوشهر سایت ۱ شرکت فرجود به پیمانکاری منوچهر موسوی با دارا بودن ۱۲۰ کارگر متاسفانه حقوق کارگران را رعایت نمی کند. این شرکت و پیمانکار نا خلفش هنوز حقوق دیمه و بهمن ماه کارگران را پرداخت نکرده و پیشاپیش اعلام کرده از عیدی و سنوات خبری نیست. در این شرکت حقوق های کمپین افزایش حقوق مردادماه امسال رعایت نمی شود برای نمونه حقوق کمکی ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران و گروه پایبینگ ضمن هوشیار کردن کارگران نسبت به این شرکت و پیمانکار دغلبازش به شرکت فرجود اخطار می دهد که حقوق کارگران را رعایت کند

اخبار کارگری شرکت واحد به نقل از کانال تلگرامی سندیکای واحد

۱- پیگیری اجرای بازنگری طرح طبقه‌بندی مشاغل شرکت واحد در دیدار اعضای سندیکا با مدیرعامل

چند تن از اعضای سندیکا در دیدار با مدیرعامل شرکت واحد پیگیر مطالبات معوق کارگران، نظیر بازنگری طرح طبقه بندی مشاغل، لباس فرم، شیر و کیک شدند. عدم بازنگری در طرح طبقه‌بندی مشاغل موجب نارضایتی‌های زیادی در میان کارگران و

رانندگان شده است. در دو سال گذشته با ارسال و ثبت چند نوبت طومار اعتراضی در وزارتکار و شهرداری تهران و شورای شهر تهران و مدیریت شرکت واحد از سوی اعضای سندیکا، مقرر گردید تا بازننگری طرح طبقه‌بندی مشاغل اجرا گردد و چگونگی نحوه اجرای آن به شرکت کارشناسی مربوط ارجاع گردیده است. اما مدیریت شرکت واحد تعدی مقدمات اداری آن را به تاخیر می‌اندازد تا بازننگری طرز به تعویق بیفتد. اعضای سندیکا اصرار بر اجرای بازننگری طرح از مورخ اول فروردین ۱۴۰۰ داشتند. اعضا سندیکا همچنین درخواست داشتند تا هماهنگی‌ها برای تزریق واکسن کرونا به رانندگان شرکت واحد انجام شود که مدیرعامل مدعی شد در این خصوص نامه‌نگاری کرده است. در مورد لباس فرم و معوقات آن مدیریت اعلام کرده که لباس فرم سال‌های ۹۸ و ۹۹ در حال بسته‌بندی است تا توزیع گردد. با توجه به تعطیلی‌های کرونایی و اشتغال اجباری رانندگان در این ایام، اعضای سندیکا درخواست داشتند تا پنجاه درصد مزد به حقوق کارگرانی که بنابر شرایط کاری اجبار دارند در این ایام شاغل گردند، اضافه شود، در پیگیری اعضای سندیکا برای عدم پرداخت شیر وکیک در ماه‌های گذشته، مدیرعامل شرکت واحد اعلام کرد هزینه شیر وکیک معوق کارگران در سال ۹۹ پرداخت می‌گردد و در سال ۱۴۰۰ شیر وکیک روزانه توزیع می‌شود. کارگران کلیه سامانه‌ها عموماً ۱۰۰ روز از شیر وکیک سال ۹۹ طلب دارند و برخلاف ادعای مدیرعامل شیر وکیک سال ۱۴۰۰ نیز روزانه پرداخت نمی‌گردد.

۲- ناکارآمدی مدیریت شرکت واحد نسبت به واکسیناسیون رانندگان خطوط بی‌آرتی، جان‌صدها راننده را به خطر انداخته است

با وجود همه گیرشدن ویروس کرونا در اکثر شهرهای کشور و سه رقمی شدن قربانیان این ویروس مهلک و با توجه به مرحله قرمز و سیاه این بیماری در تهران و تعدادی از شهرهای کشور، متأسفانه نه تنها روزانه شاهد جان باختن صدها تن از هموطنانمان هستیم بلکه بیشتر این قربانیان مربوط به شهر تهران می‌باشد. مدیریت ناکارآمد شرکت واحد با توجه به اینکه ناوگان حمل و نقل عمومی (خطوط بی‌آرتی تهران) همچنان در امر جابجایی شهروندان انجام وظیفه می‌کنند هیچگونه تمهیداتی و تدابیری برای پیشگیری از این بیماری کشنده از قبیل دستکش و مواد ضد عفونی کننده در اختیار رانندگان قرار نداده است. حتی اقدام به کشیدن پلاستیکی که بطور کامل کابین راننده را از مسافرین جدا کند، نکرده و به همان ماهی یکبار ماسک که به رانندگان می‌دهد، بسنده کرده است و مرتباً شعار واکسیناسیون کردن رانندگان را میدهد. متأسفانه بطور مرتب شاهد جان باختن تعدادی از همکاران زحمتکش مان به دلیل بیماری کرونا هستیم و خانواده این عزیزان هم دچار این بیماری میشوند و با هزینه‌های سربه‌فلک کشیده هیچگونه حمایتی از سوی شرکت واحد و شهرداری به آسیب دیدگان هم وجود ندارد. سندیکای کارگران شرکت واحد

اعلام میدارد با وعده وعید نمیتوان با بیماری مهلک و کشنده کرونا مقابله کرد هر همکار زحمتکشی که امروز جانش را بخاطر تامین معاش از دست می دهد مقصر اصلی آن مدیریت شرکت واحد است. لذا یکی از اولین کسانی که در شهر سیاه کرونایی تهران باید واکسیناسیون شوند رانندگان زحمت کش شرکت واحد هستند که در شرایط وضعیت سیاه کرونایی همچنان جانشان را در راه تهیه نان شان به خطر میاندازند.

۳- احضار عطاباباخانی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد به شعبه یک دادسرای عمومی و انقلاب کرج.

با شدت گرفتن اعتراضات بازنشستگان در ماههای پایانی سال ۹۹ و همچنان در اولین ماه سال ۱۴۰۰، فشار بروی فعالین سندیکایی و بازنشستگان بیشتر شده است. بطوری که در اسفندماه سال گذشته آقایان عطاباباخانی و داوود رضوی و علی قربانیان و اسماعیل گرامی و چند تن دیگر از بازنشستگان به مراکز پلیس امنیت احضار شدند و تهدید شدند تا از حضور این فعالین در اعتراضات بازنشستگان جلوگیری بعمل آورند. عطاباباخانی تاکنون دوبار به پلیس امنیت و شعبه یک دادسرای کرج احضار شده و با ابلاغیه ای که از سوی شعبه یک دادسرای کرج بدستش رسیده باید در روز شنبه ۲۸ فروردین در این شعبه حضور پیدا کند. در همین خصوص اسماعیل گرامی از فعالین بازنشسته مدت ۱۴ روز است که در بازداشت عوامل امنیتی در زندان تهران بزرگ بسر میبرد. عطاباباخانی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد میباشد که از سال ۸۴ با شکل گیری سندیکا بعنوان بازرس سندیکا در شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه فعالیت داشته و با وجود اینکه از رانندگان بازنشسته شرکت واحد میباشد همچنان در فعالیت های سندیکایی کوشاست. سندیکای کارگران شرکت واحد هرگونه تهدید و بازداشت و اذیت و آزار فعالین سندیکایی و کارگری را محکوم میکند و خواستار آزادی تمامی فعالین صنفی و کارگری در بند میباشد.

بیاموزیم!

ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی:

سازمان تامین اجتماعی مکلف است میزان کلیه مستمری های بازنشستگی، از کارافتادگی کلی و مجموع مستمری بازماندگان را در فواصل زمانی که حداکثر از سالی یکبار کمتر نباشد با توجه به افزایش زندگی با تصویب هیات وزیران به همان نسبت افزایش دهد.

به نام خدا

یکم ماه می میلادی، یازدهم اردیبهشت، روز جهانی کارگر

در آوریل ۱۸۸۰ میلادی اتحادیه‌ی کارگری آمریکا برای تصویب قوانین به منظور کاهش ساعت کار از ۱۰ ساعت به ۸ ساعت بدون کاهش دستمزد تلاش کرده‌اند، ولی با مقاومت کارفرمایان و دولت مواجه شد و به نتیجه نرسید. چهار سال بعد فدراسیون اتحادیه صنعتی و کارگری دو سال به دولت مهلت داد تا قانون ۸ ساعته کار را به تصویب برساند، ولی دولت و کارفرمایان این بار به بهانه‌هایی و وعده‌هایی متعدد از پذیرش این درخواست کارگران شانه خالی کرد ۱. ماه می ۱۸۸۶ اتحادیه کارگران صنعتی کارخانات صنعتی آمریکا دست به اعصاب کار سراسری زدند.

چهارم ماه می با همراه و حمایت هوادران‌شان قرار بر راهپیمایی در شهر شیکاگو از میدان #هی_مارک گذاشتند و راه افتادند و.... در پایان با دخالت پلیس کار به خشونت کشیده شد، یک پلیس و تعدادی از تظاهرکننده‌ها کشته و زخمی شدند، تعدادی از کارگران به دادگاه آمریکا معرفی با حکم‌های گوناگون از جمله ۵ اعدام و تعدادی هم از حبس ابد و تا ۱۵ سال زندان محکوم شدند. اما فرجام این راهپیمایی، خشونت و... تصویب به کاهش ساعت کار کارگران از ۱۰ ساعت به ۸ ساعت انجامید.

با این مقدمه کوتاه این روز، روز جهانی کارگر نامگذاری شد.

اما ایران:

اولین بار در سال ۱۳۰۰ شمسی به ابتکار یک تشکل چپ‌گرا با عنوان اتحادیه مرکزی کارگران ایران راهپیمایی برگزار شد، و از آن به بعد در ایران مانند دیگر کشورها ۱۱ اردیبهشت ماه روز جهانی کارگر انتخاب و نام گذاری شد. (در قانون کار ایران روز کاری تعطیل رسمی کارگران هم هست)

با فراز و نشیبهای تاریخی در ایران مانند کودتای سوم اسفند، ۱۲۹۹، انقلاب مشروطه، ۴ اردیبهشت ۱۳۰۵، وقوع جنگ جهانی دوم، تقریباً مدرنیزاسیون شدن ایران، بگیر و ببندهای رضاشاهی، ۲۰ شهریور ۱۳۲۰، ملی شدن صنعت نفت، کودتای ۲۸ مرداد، به اصطلاح انقلاب حکومتی محمدرضاشاه با عنوان انقلاب سفید، اصلاحات ارضی، خرداد ۱۳۴۲، پیدایش گروه‌های چریکی و مبارزه مسلحانه دهه ۵۰ علیه رژیم، پیروزی انقلاب ۱۳۵۷ جنگ تحمیلی رژیم بعث عراق و... تا پایان دولت هشت ساله دولت

اصلاحات چه مستقل و چه حکومتی این راهپیمایی به صورت کج‌دار و مریز برگزار می‌شد. در هشت سال دولت اصلاحات ما کارگران صنایع پتروشیمی و تاسیسات بندر امام خمینی هر ساله از شهر سربندر به صورت کاروان با هدایت دفتر تشکل خانه کارگر عازم تهران می‌شدیم و در این راهپیمایی با مجوز وزارت کشور شرکت کردیم.

امروزه با توجه به کاهش اشتغال، معیشت، افزایش روز افزون تورم، کوچک و کوچکتر شدن سفره کارگران و بازنشستگان تامین اجتماعی به مسئولین امر فقط شعر ابوالقاسم لاهوتی را یادآوری و اعلام میداریم:

گر چرخ به کام ما نگردد کاری بکنیم که تا نگردد.

گوییم به او: مطیع ما شو یا می‌گردد و یا نگردد.

گر گشت خوش است ورنه مادست از او نکشیم تا نگردد.

هرگز قد مردمان آزاد باهیج فشار تا نگردد.

ابراهیم شیخی کارگر بازنشسته پروژه ای اردیبهشت ۱۴۰۰

دستورات ضد بهداشتی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به شیوع گسترده کرونا در کشور که در هر ۵ دقیقه یک هموطن ما میمیرد، شعب تامین اجتماعی با ازدیاد مراجعه کننده روبروست و کارمندان نیز در این شعب کمتر شده اند. متأسفانه به جای اینکه کارمندان را بیشتر کرده تا مراجعین کمتر در صف مانده، از خطر برخورد با ویروس مصون باشند و بیماری نگیرند و زودتر کارشان راه افتاده به خانه برگردند. به ویژه که با دسته گلی که سازمان تامین اجتماعی در سال جدید به آب داده بسیاری از زحمتکشان زن و مرد مسن به دلیل نداشتن سواد و ارتباط با فضای مجازی به شعب بیمه مراجعه می‌کنند تا دلیل مشکلات مستمری خود را بپرسند

مسئولین به وظایفشان عمل نمی‌کنند ولی از مردم توقع دارند!

گزارشی از روز کارگر سال ۱۴۰۰

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، روز جهانی کارگر در سال ۱۴۰۰ در حالی برگزار شد که ۸۰ درصد کارگران شاغل امروز را در کارخانه ها و کارگاههای خود بسر بردند. کارگران زن و مرد بیکار به دنبال کار بودند.

در تهران روز کارگر به خشونت کشیده شد و تعدادی از بازنشستگان در ساعت ۱۱ بازداشت شدند، که ساعت ۵ بعدازظهر آزاد شدند. طبق اخبار گرفته شده از آزاد شدگان به جز غسل محمدی، هیراد پیربدایی، سعید ملایری و یک خانم میانسال بقیه آزاد شده اند. به این خانم میانسال گفته می شد: «تو پول گرفتی که بیای تظاهرات» خانم بازنشسته دیگری در جواب گفت: «خب شما حقمون بدید تا وضعیت مون خوب شه نیاییم تظاهرات»

در تهران به همت سندیکای کارگران فلزکارمکانیک طی روال سال گذشته در چند کارخانه با همکاری کارفرمایان کارگران عیدی روز کارگر دریافت داشتند. در بعضی از شهرها همچون سنندج و مریوان در دسته های کوچک این روز گرامی داشته شد. متأسفانه در سنندج دو نفر بازداشت شدند. در پروژه های نفت و گاز به همت تنی چند از فعالان سندیکایی جشن کوچکی در خوابگاهها گرفته شد و ضمن بازگویی تاریخچه اول ماه مه در مورد همبستگی کارگری بحث شد. شوربختانه امروز با خبر شدیم خوابگاه کارگران پالایشگاه و پتروشیمی پارس جنوبی (کنگان) در روستای شیرینو دچار حریق شد و وسایل کارگران به تمامی آتش گرفت.

در کارخانه سامان کاشی بروجرد ۳۰ کارگر را بازداشت شدند. کارگران سامان کاشی در روز کارگر و در اعتراض به کمی دستمزد و مزایا تجمع نموده بودند.

در هفت تپه ۶۰ نفر از کارگران به سخنان عباس منجری و یوسف بهمنی گوش دادند و در محوطه کارخانه دست به راهپیمایی زدند. در پایانه اتوبوسرانی تهران میدان آزادی نیز جمعی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد با حضور این روز را گرامی داشتند.

در شهر صنعتی ساوه در مجموعه کارخانه کاوه فلوت که متشکل از ۸ کارخانه می شود برای روز کارگر جشنی برگزار شد و به هر کارگر کارت ۲۰۰ هزار تومانی هدیه داده شده است.

در شهرستان بانه به مناسبت فرا رسیدن روز جهانی کارگر در میدان کارگر این شهر تجمع کردند. تجمع کنندگان با پخش شیرینی و توزیع ماسک در میدان کارگر این شهر فرا رسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

گروههای کوهنوردی بسیاری روز گذشته برای گرامی داشت روز کارگر برنامه های صعود برگزار کردند.

در مس سرچشمه تمامی واحدهای تولید امروز را تعطیل بودند و متأسفانه به دلیل جوی که وجود دارد هیچ مراسمی برای تجلیل این روز برگزار نشد.

تأسف برانگیز فقری است که دامنگیر زحمتکشان شده و آنان را از پرداختن به اصلی ترین مشکل خود که همانا فقر، بیکاری است بازداشته است.

میمیریم میمیریم، حقمون و میگیریم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰ و در اعتراض به دروغگویی و فریب سازمان تامین اجتماعی بازنشستگان خشمگین را در شهرهای تهران، کرج، اهواز، اراک، مشهد، شوش، خرم آباد، تبریز، رشت، ساری، اصفهان، قزوین، نیشابور به خیابان آورد. کانون های بازنشستگی دست نشانده که با فریب های خود بازنشستگان را در ناآگاهی نگه می دارند از چند روز مانده به اعتراض کارگران امیدوار کردند که حقوق هایشان افزایش خواهد یافت و از روز پنجشنبه با گذاشتن قول های مسوولین بازنشستگی به آنان القا کردند که کار تمام شده است. خانه کارگری ها هم برای ایجاد تفرقه در میان بازنشستگان و با علم به اینکه بسیاری از اعضایشان در جمعاعات بازنشستگان مستقل شرکت می کنند، تلاش کردند اعتراضات بازنشسته ها را مصادره و در گول زدن بازنشسته ها به همدستی سازمان تامین اجتماعی برخیزند.

در تبریز با دستگیری احد اصدقی نماینده کانون بازنشستگان تبریزی که هفته پیش برای مذاکره به تهران آمده بود موجی از خشم را در بازنشستگان تبریزی به وجود آورد و با شعار «میمیریم میمیریم/ حقمون و میگیریم» به تظاهرات آمده بودند. در رشت کارگران که با اطلاعیه های جعلی منتشر شده در فضای مجازی برای لغو تجمع روبرو شده بودند بازهم به مقابل اداره تامین اجتماعی آمده و این تفرقه افکنی را خنثا کرده و فریاد «همسان سازی کجا بود/ دروغ، فریب، ریا بود» را سر دادند. در اصفهان با آنکه حضور گارد ویژه

بسیار چشمگیر بود بازنشستگان تجمع خود را برپا کرده خواستار همسان سازی واقعی شدند.

در تهران از ساعت ۸ با استقرار پلیس و نیروهای لباس شخصی، معلوم بود که تجمعی را نخواهند گذاشت شکل بگیرد. از ساعت ۹ صبح کمتر از ۲۰۰ نفر خانه کارگری ها در ضلع شمالی وزارت کار برای تشکر از رییس سازمان تامین اجتماعی آمده بودند که معلوم بود حتا حناایشان برای اعضای خودشان هم دیگر رنگ نداشته وگرنه چنین حقیر نمی شدند. در کنار این تجمع عده ای که خود را دانشجویان دانشگاه تهران می نامیدند با دستگاههای فیلمبرداری و مصاحبه با کارگران، عقایدشان را در مورد موضوعات مختلف کارگری جویا می شدند.

در مترو شادمان حضور لباس شخصی ها مشهود بود و هر تجمع سه نفره را خنثا می کردند. هدف پیرزنان و پیرمردان بودند. چندین خانم بازنشسته گوشی های تلفنشان گرفته شد. اتوبوس های شرکت واحد از ساعت ۹ تا حدود ساعت ۱۰ از نگهداشتن اتوبوس خود در ایستگاه شادمان منع شده بودند. چندین بازنشسته دستگیر و روانه ون های مستقر در آنجا شدند. بسیاری از بازنشسته ها توسط لباس شخصی ها با تهدید و توهین به مقابل مترو برده و آنان را وادار می کردند برگشته و سوار مترو گردند.

یکشنبه های اعتراض!

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، تجمع اعتراضی بازنشستگان به فریبکاری تامین اجتماعی در همسان سازی به مستمری های حقیرانه شان امروز ۵ اردیبهشت در شهرهای، شوش، اهواز، اردبیل، اصفهان، اراک، بروجرد، کرمانشاه، قزوین، کرج و تهران برگزار گردید. در شهر رشت با آنکه بازنشستگان اعلام کرده بودند تا ۱۰ اردیبهشت به سازمان تامین اجتماعی در اصلاح احکام فرصت دادند اما امروز در مقابل اداره کل تامین اجتماعی ۳ ون نیروی انتظامی مستقر شده بود. در کرج ۴ نفر از تجمع کنندگان به دیدار رییس تامین اجتماعی شهر رفته و خواسته های خود را اعلام نمودند. در تهران با آنکه در دو محل اعلام تظاهرات شده بود عده ای در حدود ۶۰ نفر در مقابل مجلس تجمع و سخنرانی و شعار دادند. در تجمع دیگر در مقابل سازمان تامین اجتماعی تهران از ابتدای صبح حضور لباس شخصی ها و نیروی انتظامی به شدت به چشم می خورد و از هرگونه دورهمی جلوگیری و به شدت برخورد می کردند. حتا افراد مسنی که از آنجا رد می شدند راهشان را سد می کردند. برخورد لباس شخصی ها با بازنشستگان به

درگیری و دستگیری یک نفر منجر شد که با اعتراض شدید بازنشستگان و حتا دست به یقه شدن به آزادی فرد دستگیر شده منجر شد. به گزارش یک بازنشسته: «بازنشستگان جمعهای ۴ نفره الی ۵ نفره تشکیل داده بودند که جمعیت ۳۰ الی ۴۰ نفر میشدیم. لباس شخصی ها با توهین کردن درگیری ایجاد می نمودند و زدوخورد شروع شد. یکی از بازنشستگان را دستگیر کردند و بکش بکش به سمت مینی بوس نیروی انتظامی می بردند که با یک یورش بازنشستگان فرد دستگیر شده را آزاد کردیم و لباس شخصی ها عقب نشینی کردند و خود من یقه یکی از لباس شخصی ها را گرفته گفتم مرتیکه تو خودت بچه یک کارگری به چه مجوزی این رفتار زشت ناپسند را انجام می دهی. و انصافاً آدم با معرفتی بود هیچ نگفت و رفت»

همزمانی تجمع بازنشستگان با تجمع اعتراضی پرستاران در مقابل سازمان تامین اجتماعی که در اعتراض به عدم اجرای قانون تعرفه گذاری پرستاری و عدم اجرای مفاد قانون مشمولیت پرستاران به عنوان مشاغل سخت و زیان آور، گرد آمده بودند باعث حضور گسترده نیروهای پلیس و لباس شخصی در مقابل سازمان تامین اجتماعی و خیابانهای اطراف آن شده بود. به گفته شاهدان عینی ۳ پرستار دستگیر شدند.

بسیاری از بازنشستگان در شهرهای دیگر مانند تبریز، رشت... منتظر روز ۱۰ اردیبهشت مانده اند تا ببینند آیا قول های مسولین تامین اجتماعی در خصوص اصلاح احکام و افزایش های درست به مستمری ها صورت خواهد گرفت و به همین خاطر از تجمع در شهرهای خود خودداری کردند و به همین دلیل شهرهای تجمع کننده بسیار کمتر از همیشه بود.

تجلیل از شهرام محمدی، سیاوشی از تبار کارگران!

۱۲ فروردین شهر باستانی و با تمدن ایذه که هنوز تمدن عیلام و هخامنشیان را در دل خود حفظ کرده است در گورستان «کول فرح» شاهد تجلیل از انسانی بود که برای حفظ جان برادران کارگرش از دست آتش، سیاوش وار به دل حادثه زد و جاودانه شد.

جمعی از کارگران سندیکای فلزکارمکانیک خوزستان با حضور بر سر مزار حماسه ساز انسانیت، شهرام محمدی کارگر تعمیرات که در تیرماه ۱۳۹۴ در پتروشیمی مارون در حین آتش سوزی اتفاق افتاده در یکی از مخازن این پتروشیمی با عشقی عمیق به کارگران سیاوش وار به کانون آتش رفته و با بستن شیرهای مخازن از فاجعه ای انسانی جلوگیری

کرده و جاودانه شد، جمع شدند تا تجدید میثاقی با این بزرگمرد و اندیشه انسانی اش داشته باشند. در این مراسم که در حضور خانواده و جمعی از دوستان و اعضای سندیکا برگزار شد ابتدا ابراهیم شیخی که با لباس کار در این مراسم حضور داشت در مورد عمل انسانی شهرام محمدی صحبت کرد و گفت: «تا زاگرس هست تبار شهرام محمدی ها تمام شدنی نیست» سپس یکی از کارگران پروژه ای عضو سندیکا سخنرانی کرد و از سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران درخواست کرد که این عمل قهرمانانه شهرام محمدی به عنوان یک عمل ملی و میهنی و کارگری به ثبت ملی برسد. پس از آن حسین جشن نگارنده کتاب «گذر از خودکشی» که این کتاب را به شهرام محمدی تقدیم کرده بود در بخشی از سخنانش گفت: «زنده یاد شهرام محمدی الگوی همه کارگران ایرانی بوده و هست» و کتاب را به خانواده شهرام محمدی تقدیم کرد. در ادامه اجرای موسیقی محلی توسط حسن سعادت با نی، و خوانندگی نوراله نقدی اجرا شد. در خاتمه خانواده شهرام محمدی از برخورد نامناسب مسوولین با این عمل قهرمانانه ابراز ناخشنودی کردند.

عاشقانی که زمین را به دگر آیینی خواستند آدین بندند و چه شیدا بودند!

سیف اله اسدی سندیکالیست پیشکسوت و نماینده کارگران برق تهران و از اعضای کمیته اعتصاب سال ۱۳۵۷ و خاموش کننده چراغ هایی که باعث هدف قرار دادن مردم شعار دهنده در بالای پشت بام ها بود، از عمل اجتماعی خود سربلند فارغ شد و به انبوه سیاهه افتخار آفرینان جنبش کارگری پیوست. سیف اله اسدی از پیشگامان انجمن همبستگی شوراها و سندیکاهای کارگری تهران و حومه در سال ۱۳۵۸ به همراه حسین نعمتی برای قدرتمند کردن جنبش سندیکایی می باشد. او پس از زندان در سال ۱۳۶۷ از بنیانگذاران کانون بازنشستگان تهران به همراه علیرضا فرهادی و نماینده کانون بازنشستگان تهران در هیات موسسان سندیکاهای کارگری در سال ۱۳۸۴ بود. او که تجربیات بسیاری از فعالیت در دوران سخت از ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ و تا بسته شدن سندیکاهای کارگری در سال ۱۳۶۲ داشت همواره به سندیکالیست های جوان صبوری و پشتکار و مطالعه را یادآور می شد. او با رویی خوش و چهره ای خندان همیشه به پیشواز دوستان جوانش می رفت. سندیکای ما این افتخار را داشت که در محضر او رمز ایستادگی و وحدت را بیاموزد و بیاموزد که پیروزی اندیشه های کارگری در تداوم پیگیری آن اندیشه ها و به روز کردن آنست. او به ما آموخت که باید با کارگران هم نفس شد و از اظهار نظرشان نه تنها نهراسید بلکه سطح جنبش کارگری را دریافت. او یکی از خوانندگان همیشگی نشریه پیام سندیکا بود و ما را بسیار تشویق می کرد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران، وام دار همه پیشکسوتان جنبش کارگری است و امیدواریم که آموزه های این پدران مبارزه را به خوبی فرا گرفته و به کار ببندیم.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ۱۶ فروردین ۱۴۰۰

مسولین به وظایفشان عمل نمی کنند ولی از مردم توقع دارند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با موج جدید ابتلا به کرونا در سطح کشور و رسیدن مرگ هموطنان مان به روزی بیش از ۴۰۰ مورد متأسفانه مسئولین از اجرای کارهای ساده ای که باعث جلوگیری از شیوع کرونا می شود خودداری کرده اند. بطور مثال چرا از ضد عفونی کردن معابر عمومی، مترو، اتوبوس های شرکت واحد، اماکن پر تردد، شعب تامین اجتماعی، بانکها... بطور مرتب خودداری می کنند؟ چرا ماسک رایگان در محلات فقیر نشین توزیع نمی شود؟ چرا بیمارستان های صحرایی که با هزینه زیاد در اسفند ۱۳۹۸ ایجاد شده بود راه اندازی نمی کنند تا مردم به جای خانه در بیمارستان ها مداوا شوند و خانواده خود را مبتلا نکنند؟ چرا از تجربه چین و ویتنام و کوبا در مهار کرونا استفاده نمی کنند؟ برای مثال از ابتدای همه گیری کرونا، بخش خصوصی اتوبوسرانی ضد عفونی نشده یا به صورت تبلیغی و عکس گرفتن بوده است و اتوبوس های بی آرتی هم خود رانندگان با هزینه خود کابین شان را ضد عفونی کرده اند. البته شرکت واحد هم به اندازه کافی مواد ضد عفونی کننده در اختیار کارگران مربوطه قرار نمی دهد. خبر تلخ خودکشی ۸۴ تهرانی در یک روز (از ۲۶ فروردین تا ۲۷ فروردین ماه (تاکید بر دقت بیشتر بر بهداشت روانی جامعه دارد.

باید برای حفظ سلامتی مردم خست به خرج نداد همچنانکه برای موضوع موشکی و دفاعی باید هزینه کرد.

وزیرکار و شفافیت در تامین اجتماعی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، وزیرکار طی مصاحبه ای اعلام کردند: «شفافیت یک دستور اداری بود که بعد از تعهد به نمایندگان مجلس در جلسه رای اعتماد در دستور کار قرار گرفت و شستا کل سرسبد انجام فعالیت های شفاف ساز بوده است و قدم های خوبی برداشته شده است»

ما از ایشان می پرسیم شما اگر راست می گوئید چرا حقوق، مزایا، پاداش، وام های بدون برگشت مدیران بی عرضه شستا را شفاف سازی نمی کنید؟ چرا حقوق، مزایا، پاداش، خود و معاونین تان را شفاف سازی نمی کنید تا کارگران و بازنشستگان بدانند هزینه این مدیران برای سازمان ورشکسته ای چون تامین اجتماعی چقدر است

به انحراف کشیدن خواسته ها!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به اعتراض و تحصن بازنشستگان تبریزی در ۲۲ فروردین ماه جلسه ای در تاریخ ۲۵ فروردین ماه در تهران و با هماهنگی قبلی حسن صادقی از خانه کارگر و حاج کریم صادق زاده رییس کانون بازنشستگان تبریز و آقایان ابراهیم نواده محمدی، احد اصدقی، سعید رونده و آقای احمد فرامرزی در دفتر آقای دهدشتی معاون آقای سالاری جهت رفع اختلافات اخیر و مطالبات بحق بازنشستگان برگزار گردید. آنچه باید مورد توجه قرار گیرد آمدن حسن صادقی کسی که می گوید ۹۰ درصد مشکلات بازنشستگان حل شده است، می باشد. جلسه با عذرخواهی و تقصیر را به گردن یک کارمند انداختن آغاز شد و با به عقب انداختن زمان اجرای احکام به ۱۰ اردیبهشت پایان یافت.

اینکه چگونه تحصن بازنشستگان تبریزی به جلسه آشتی کنان با دهدشتی و سالاری ختم می شود انحرافی است که می خواهند در مطالبه گری بازنشستگان ایجاد کنند. چگونه می شود یک کارمند بتواند چنین اشتباهی را به این بزرگی بکند و هیچ نظارتی هم به این عمل نباشد؟ چرا نامه دستور اجرای این افزایش ها را شفاف نمی کنند تا بازنشستگان ببینند چه کسی اشتباه کرده است؟ سالاری آیا این دستور را پاراف نکرده است؟ آیا دهدشتی دستور انجام این کار نداده است؟ مگر می شود یک کارمند سر خود کار کند؟ پس چرا ما به مدیران چون دهدشتی ها که حتا از مدیریت کردن زیردستانشان هم عاجزند، حقوق می دهیم. «نخوریم نون گندم، دیدیم دست مردم» آقایان خودتان هستید!

اینکه این آقایان ۱۰ اردیبهشت را برای خود تعیین فرصت کرده اند بی دلیل نیست. همه می دانیم انتخابات ریاست جمهوری و تغییر دولت در راه است. شنیده ها حاکی از آن است که آقای سالاری قبل از موعد عازم رفتن است. زمان خریدن برای اشتباهات خود بی دلیل نیست.

مسولان سازمان تامین اجتماعی بدانند دیگر با بازنشستگان بیسواد طرف نیستند و حنای امثال حسن صادقی ها که ۴۰ سال است با سیاست ها و عملکرد خود وضعیت بازنشستگان را به فقر و فلاکت کشانده اند هم، دیگر رنگی ندارد. بازنشستگان سرشان در حساب است و هر اشتباه محاسباتی را به اتکای دانش خود برملا کرده و دیگر سرشان کلاه نخواهد رفت و ترفندهای کشاندن مطالبات را به جلسه آشتی کنان با هوشیاری بر خورد کنیم. بازنشستگان اجازه نخواهند داد اندوخته های ۳۰ سال کارگریشان بازچیه مدیران اشتباه کار شود.

فرخنده باد اول ماه می ۱۱ اردیبهشت روز همبستگی کارگران جهان!

بیش از صد سال است روز جهانی کارگر در کشور ما ایران برگزار میشود. نخستین گردهمایی روز جهانی کارگر در ایران به ابتکار اتحادیه های مرکزی کارگران ایران در سال ۱۳۰۰ برگزار شد. با وجود رشد محدود طبقه کارگر، در ایران بیش از ۱۶ سندیکا و اتحادیه تشکیل شده بود.

در سال ۱۳۰۸ مراسم اول ماه مه در پالایشگاه آبادان سازمان دهی شد. در شرکت نفت ایران و انگلیس تبعیض، نژادپرستی، توهین به کارگران ایرانی و تحقیر یک روال معمولی بود. عنوان کاکا سیا، حرام زاده و شپشو ورد زبان مدیران انگلیسی در برخورد با کارگران ایرانی بود که واکنش کارگران ایرانی به صورت اعتراض و اعتصابهای عمومی گسترده بازتاب می یافت. آنها حتی از دادن آب یخ به کارگران خودداری می کردند. بخشی از کارگران در کپرهای زندگی می نمودند. در روز جهانی کارگر سال ۱۳۰۸ یازده هزار کارگر پالایشگاه آبادان با هماهنگی حزب کمونیست که آن زمان غیرقانونی بود دست به اعتصاب زدند و خواهان ۸ ساعت کار روزانه، دستمزد بالاتر، مسکن مناسب، تشکیل اتحادیه های کارگری، دریافت دستمزد روزهای تعطیل، مرخصی سالیانه و بیمه های اجتماعی از جمله شدند. عوامل شرکت نفت برای دستگیری نماینده ها وارد شرکت نفت شدند و زد و خورد شدیدی در گرفت. کارگران اعتصابی با هجوم به فرماندار و رییس پلیس، نیروهای را تا ایستگاه آتش نشانی دنبال کردند. فرماندار اعلام حکومت نظامی کرد. ۲۹ کارگر بازداشت و پنج نفر از بازداشت شدگان تا شهریور ۱۳۲۰ در زندان رضا شاهی ماندند.

یاد همه ی مبارزان کارگری گرامی باد! بخصوص دستگیر شدگان آن روز: علی امید ، رحیم همداد و یوسف افتخاری

یاد نام آورانی چون حسین سمنانی آموزگار بی بدیل کارگران بعد از ۱۳۳۲ و عضو هیات مدیره سندیکای کفاش و محمدعلی معلم طبیرسی دبیر نام آور سندیکای کارگران بافنده سوزنی تهران جاودانه باد.

محمود علیدوستی عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران بافنده سوزنی
تهران

۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر خجسته باد.

"بنام دستهای پینه بسته کارگر"

بنام هنر و فرهنگ و شکوفایی و ادب‌سار کارگر که سرپا آفرینندگی و سازندگی است. اگر کارگر نباشد چگونه می‌توان افق‌های دوردست را نگریست و چگونه می‌توان در گذرگاه سیاسی و اقتصادی رجز خوانی کرد؟ اگر کارگر نباشد و یا آنها برای یک روز و یا یک هفته کار نکنند و یا در کارگاه‌ها بنشینند و یا از کارگاه‌ها بیرون بروند و نگذارند کسی هم در کارگاه‌ها کار بکند در آن هنگام چه خواهد شد؟ در آن هنگام که صدای ژنراتورهای برق خاموش است و دیگر صدای سنگ‌جتها و ذوب شدن الکترودها همچنان سوت و کور است. آیا کارفرمایان و پیمانکاران پادو می‌توانند همچنان در چرخه سودورزی‌های خود دست و پا بزنند؟

آیا پیمانکاران سودجو هنوز یادشان نرفته است که چگونه در مرداد ماه سال ۱۳۹۹ که کارگران کارگاه‌های نفت و گاز و پتروشیمی جنوب کشور با کاری خردمندانه و سازمان یافته برای پایان دادن به رجزخوانی‌های پیمانکاران پادو که هیچ گونه ارزشی برای دادنامه‌های کار (قوانین کار) نمی‌گذارند و حقوق کارگران را زیر پا له می‌کنند؛ ناچار شدند در یک هماهنگی گسترده از کارگاه‌های نفت و گاز و پتروشیمی‌های عسلویه، کنگان، اصفهان، لامرد، آبادان، اهواز، قشم، بندرعباس و... بیرون بروند و نگذارند کسی هم سر کار بیاید.

در اینجا بود که شکوه و زورمداری کارفرمایان شکست و آنها خودشان را تنها و ناتوان دیدند و بیش از هر زمان دیگری کوشیدند تا با هر نیرنگی نگذارند کارگرها از کارگاه‌ها بیرون بروند؛ چون کارگاه بدون کارگر که کارگاه نیست.

در پتروپالایش کنگان به کارگران گفتند که روزی چهل هزار تومان افزون بر دستمزدهای‌تان به شما خواهیم داد و سر یک هفته ۲۸۰۰۰۰ تومان در پایان هفته‌ها به کارتهای بانکی شما واریز خواهیم نمود.

در فاز ۴۱کنگان نیز تنها بخش اداری و سرپرستها در کارگاهها ماندند و آنها ناچار شدند خودشان دست به کار شوند و لوله‌ها را جفت‌گیری کنند. ولی آنها جوشکار نبودند و نتوانستند جوش بدهند و به ناچار خود را درمانده دیدند و به کارگران برای سر کار آمدن زنگ می‌زدند. کارفرماها به شرکتها هشدار می‌دادند که بایستی کارگرها را به هرگونه ای که می‌توانند به سرکار بیاورید و به ناچار بایستی خواست‌های آنها را برای افزایش دستمزد و سر هنگام پول دادن را به جای آورید.

کارگران تا چهل روز بیکاری را بر پذیرفتن خواری و درماندگی در برابر پادوهای پیمانکار برتری دادند. کارگران تنها به سخنان مدیران کمپین گوش می‌دادند که از آنها خواسته بودند برای رسیدن به خواسته‌های کارگری‌شان، همچنان استوار و پابرجا باشند. در این زمان نیز بسیاری از پویشگران کارگری در تیررس دستگاه‌های امنیتی قرار گرفتند و از آنها بازجویی کردند. نمایندگان کارگری به بازجوها گفته بودند که آیا اگر کارگران در کارگاه به حق طلبی می‌پرداختند؛ آیا هزینه‌های آن بیشتر از زمان کنونی که از کارگاهها بیرون بروند نبود؟ در بیرون از کارگاهها نه درگیری و نه هیچ کار ناخوشایندی انجام نمی‌گیرد که آسیبی در راستای امنیتی و جانی انجام بگیرد. ما تنها خواهان درست شدن حقوق همام هستیم و بیرون رفتن کارگران و خاموش شدن کارگاه بهترین گزینه برای درست شدن کارهایمان بوده و هست.

کارگران نشان دادند که اگر بخواهند برای دستیابی به حقوقشان دست به هر کاری بزنند این توانایی را دارند. آنها خودشان به دنبال آرامش درونی و سرزمین‌شان هستند و اینکه کاری نکنند که پیامدهای ناخوشایند برای خودشان و مردم داشته باشد.

در اینجا کارفرمایان بایستی از سر به زیری و نیک منشی آنها سرشان گیج نرود و خودخواهی‌شان گل نکند و به خودشان بیایند و بپذیرند و بایستی بپذیرند که هر کارگر نماینده یک خانواده است و نبایستی او را در برابر خانواده و وجدانش شرمنده کنند تا ناچار بشود دست به اعتصاب بزند.

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰

وارتان خرمین کارگر کارگاههای نفت و گاز پارس جنوبی کنگان و عسلویه

وزارت کار و شفاف سازی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، وزیرکار در مصاحبه ای با نشریه آتشکار چنین گفته است: «درآمد صندوق بازنشستگی لشگری و کشوری از ۲ به ۱۰ هزار میلیارد و صندوق بازنشستگی تامین اجتماعی از ۳ به ۳۲ هزار میلیارد رسیده است... ما رتبه اول شفافیت در نظام دولت الکترونیک را به دست آورده ایم. مردم حق شان دانستن است»

در مورد بخش اول باید از آقای شریعتمداری پرسید حال که درآمد تامین اجتماعی ۱۰ برابر شده چرا برای همسان سازی حقوق بازنشستگان این قدر مقاومت می کنید؟ آیا این افزایش درآمد نباید در سفره کارگران و بازنشستگان دیده شود؟ یا فقط باید در فیش حقوقی مدیران سازمان دیده شود. آیا نباید سطح پوشش دارو و درمان را برای بازنشستگان و کارگران شاغل بهبود بخشید؟

در بخش دوم ایشان در مورد شفاف سازی حرف زده اند ما از وزیرکار می پرسیم آیا مردم می توانند بدانند حقوق شخص شما مندرج در فیش حقوقی تان چقدر است؟ آیا مردم دسترسی آزاد به فیش های حقوقی معاونان تان، مدیران کل سازمان، مدیران شستا دارند که بدانند اینان چقدر می گیرند؟ چرا برای مردم شفاف سازی نمی کنید که ۳۲ هزار میلیارد افزایش درآمد سازمان در کجا خرج خواهد شد؟

آنچه برای کارگران و بازنشستگان شفاف می باشد این است که سطح درمان و داروی سازمان بسیار نازل شده و دفترچه هایمان به ورق پاره ای بدل گردیده است. بازنشسته دندان ندارد و نمی داند چرا از این ۳۲ هزار میلیارد پولی برای دندان هایش خرج نمی شود؟ بازنشسته نان برای خوردن ندارد و مجموعه شما برای همسان سازی حقوق ها جان می دهد و دست به دروغگویی و دغلبازی می زند. شفاف سازی یعنی این.

آقای بیات وظیفه شما چیست؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، دبیر کانون عالی بازنشستگان گفته است: «دومین مرحله متناسب سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی در حالی اجرا شد که هنوز منابع مورد نیاز و مصوب مجلس برای مرحله اول متناسب سازی به این سازمان واگذار نشده است»

پرسش این است چه کسی باید این موارد را پیگیری کند؟ آیا کارگران می باید وظیفه شما و جناب سالاری رییس سازمان را بر دوش بکشند و این پول را از دولت بگیرند؟ واقعن وظیفه شما اگر این نوع کارها نیست، پس چیست؟ آیا رییس سازمان تامین اجتماعی آقای سالاری نباید برود و بودجه خود را تحویل بگیرد؟ پس به چه دلیل بازنشستگان به شما و آقای سالاری حقوق می دهند وقتی از انجام امور محوله اتان هم عاجزید.

▼ من زنی معدنکارم؛

خوب می‌دانم انفجاری در پیش است!

بگذار موسمش برسد

وقتی که زمزمه‌ها فریادی شد

خواهی دید که چگونه از گیس‌هایم

صدها فتیله می‌سازم

و از قلبم، چخماق. پابلو نرودا شاعر شیلیایی

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی

۱- خودکار (قلم)

دیشب داشتم با خودکار شماره تلفن می نوشتم، هرچه کردم ننوشت. هو هو کردم روی کاغذی، هی خط کشیدم، ننوشت. جوهر هم که دارد شاید مدتی ننوشته خشک شده اما نه چند روز پیش چیزی نوشتم. عصبانی شدم محکم کوبیدم زمین. به دخترم گفتم: «زود باش خودکار دیگری بیار» پرسید: «بابا چه رنگی باشد؟؟» گفتم مهم نیست، فقط شماره تلفن می نویسم. دخترم زود خودکاری آورد. خواستم بنویسم دیدم بابا این هم که قرمز است. درش آبی بود اما قرمز نوشت. دخترم اون خودکاری که به زمین زده بودم برداشت گفت: «بابا این که می نویسد» داد بمن. فهمیدم مثل اینکه خودکار با من حرفی دارد. رفتم تو عالم خیال. مثل اینکه خودکار زبان در آورده حرفهایی برای گفتن دارد. گفت: «آقای نویسنده قدیما پر کبوتر را به دوات آغشته می کردند می نوشتند. بعدها مداد بوجود آمد. یواش یواش خودنویس رونمایی شد، تا اینکه ما حضور پیدا کردیم که بیک نام داشتیم. بعد رکسی هم آمد، اما دوران ما بود. تمام اداره ها و ما بودیم. چندین سال هم در یک قیمت ماتدیم شاید یادت باشد اما !!! حالا دیگر ما را کنار گذاشته اند. اول کامپیوتر و آمد ما هم مثل نوار کاست شدیم، دیگر خودکاری در کار نیست. کاغذ هم به سرنوشت ما دچار شد. دیگر همه چیز دیجیتالی شده، دعوت نامه، قبض، نامه وووو. می دانی چرا؟؟ ما خودکار ها آنقدر ناحق نوشتیم، آنقدر خیانت کردیم که به این روز گرفتار شدیم. یکی مان دست پلیس راهنمایی جریمه نوشتیم ۵۰ درصد اش ناحق. یکی دست بعضی از قاضی ها خیلی ها بیگناه فرستادیم زندان حتا اعدام. یکی یمان دست دفترخانه دار. هنوز جوهرمان خشک نشده دوباره طلاق نوشتیم. یکی در دست نمایشگاهی، هی قسم خوردند قولنامه نوشتیم دروغ. یکی در دست بقالی، هی نسبه نوشتیم. دیگری در دست فلان و... وصیت نامه نوشتیم. دیگر ما نامه عاشقانه نمی نویسیم. از جبهه برای خانواده نامه نمی نویسیم. ورقه امتحانی نمی نویسیم. آنقدر خیانت کردیم دیگر از قلم افتادیم.

دانی چرا بر سر خود برخویش می لرزد قلم

ترسد که ظلمی را کند بر حق مظلومی قلم

۲- حقیقتی تلخ

پلان اول

بیمار: سلام ، ببخشید ویزیت چند هست، خانم منشی - ویزیت ۵۰ هزار تومن.

بفرمائید ، این خدمت شما..

پلان دوم

دکتر: مشکل شما چیه؟ - بیمار: ضعف، خستگی ، سرما و تب، بی قراری...

دکتر: اوکی، این آزمایش ها را برای من انجام دهید، عکس رادیولوژی بگیرید و جوابها را به من برگردانید، تا بتونم بررسی کنم، اینجوری همیشه تشخیص داد. -بیمار : دکتر همه اش لازمه؟

پلان سوم(☹️)..

* مرکز رادیولوژی .. حساب شما ۱۴۰,۰۰۰ هزار تومن است

* آزمایشگاه .. حساب شما ۱۵۰,۰۰۰ هزارتومن میشه

*سونوگرافی .. حساب شما ۱۷۰,۰۰۰ هزارتومن هست، چون دکتر مشخص نکرده کدوم ناحیه، مجبورم دو طرف رو انجام بدم ، و مابه التفاوت رو به منشی پرداخت کنید

☹️ *مجددا ویزیت پزشک ، برای بررسی چکاپ ،* ویزیت بررسی ۵۰,۰۰۰ تومان است..

دکتر .. * همه کارهایی را که به شما گفتم انجام دادید؟ -بیمار .. * بله دکتر ، اینها *عکس ،* اینم *جواب آزمایش* هستند ، این هم *سونوگرافی

بعد از بررسی .. دکتر .. * خیلی عالی، همه چیز طبیعی، و خدا رو شکر شما هیچ مشکلی ندارید و معلومه شما بدن قوی و خوبی دارید که تو این سن مشکلی ندارید، من

فقط چند تا مکمل براتون مینویسم، سروقت مصرف کنید تا بیقراری و بی اشتها بیتون، کم بشه و بعد از یک ماه، دوباره برگردید تا مجدد وضعیت رو بررسی کنیم..

-بیمار .. * تشکر جناب دکتر ، * چشم ، * خدمت می‌رسیم(☺)..

بعد از چند زمانی * تماس منشی دکتر * سلام * رادیولوژی دکتر می گوید ، * من در این ماه ۳۵۰ بیمار برای شما روانه کردم * ۲۵ درصد ، * سهم بنده را تا امروز به حسابم واریز کنید ، که * می‌شود ۳۰ میلیون * ،

* منشی مرکز رادیولوژی .. * چشم تا آخر وقت برایشون انتقال میدم..

* منشی دکتر * سلام ، * آزمایشگاه * ... ؟ آقای دکتر * ۳۵۰ بیمار ، * در این ماه ، برای شما فرستادند ، ۲۵ درصد حق ایشون، میشه * ۳۵ میلیون * لطفا، تا پایان وقت واریز کنید

* آزمایشگاه .. * چشم الان انتقال میدم(☺)..

* منشی دکتر * سلام * داروخانه، پزشك ، برای همه مواردی که مریضا مصرف ضروری ندارند، دارو نوشته * ۲۵ درصد * ، کمیسیون دکتر از فروش داروها * معادل ۴۰ میلیون * ، می‌شود ، دکتر فردا * مسافر اروپا * ، هستند و لازم دارن لطفا امشب واریز کنید..

* مدیر داروخانه .. * چشم الان انتقال میدم(☺)..

* منشی دکتر * الو سونوگرافی.....؟ -بله، بفرمائید..

* منشی * دکتر سلام رسوندن، این ماه * ۳۵۰ مورد ارجاعی * داشتیم ، * ۲۰ درصد کمیسیون دکتر میشه * ۲۴ میلیون * ، چون فردا عازم هستند، این مبلغ رو فوراً منتقل کنید*(☺).. چشم تا یکساعت دیگه تو حسابشون هست ..

☹ و این است وضع بسیاری از پزشکان دلسوز ما!!!!!!

پزشک نه ، بلکه تاجران سلامت ☹☹☹ ..

سیاسگزار یاریگران ارزشمند پویش مردمی #نه_به_ته_سیگار هستیم!

با درود بر همه ی نیک اندیشانی که از تیرماه ۱۳۹۸ پویش مردمی #نه_به_ته_سیگار را یاری کرده و باعث غنای پویش شدند تا حاصل تلاش هایمان بیار نشیند و امروز خرسندیم که شهر کرج اولین شهر در کشور است که ۵ پارک آن مجهز به سطل های مخصوص جمع آوری ته سیگار گردید.

سیاسگزار یاران مان در سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران، گروه کوهنوردان فلزکار، خیریه مهر کوثر، باشگاه های کوهنوردی مهر البرز و ستارگان البرز، انجمن کوهنوردان ایران، انجمن توسعه پایدار قائمشهر، گروه خیریه منشاء قائمشهر، انجمن دوستداران دماوند کوه، پویش سه شنبه های بدون خودرو، دوستانمان در کاشان، قائمشهر، بابل، تهران، کرج، ... و انسانهای فرهیخته ای چون خانم مهین صادقی نژاد، خانم بدرالملوک امام، مهندس فرهنگ جولایی، دکتر محمدرضاکیا دلیری، خسرو یزدانی، کاظم باقرزاده، هستیم.

یاران قدم اول برداشته شده است و هنوز به دستها و اندیشه های والایان نیازمندیم تا این پویش مردمی تبدیل به پویش ملی و فراملی شده و ثمره ی آن را در سطح ایران نظاره گر باشیم. نوروز پیروز و همایون باد!

پویش مردمی #نه_به_ته_سیگار ۲۹ اسفند ۱۳۹۹

بعضی انسان‌ها علاوه بر آنکه در حرفه خود معروف و تاثیر گذار هستند و مورد تمجید جهانی میباشند، با عمل انسانی خود نیز در موارد تاریخی به افشای جنایت‌هایی می‌پردازند که شاید دوران حرفه‌ای آن‌ها را به خطر بیندازد، ولی چه باک که احترام به انسانیت گوهر والایی است که همیشه در تارک حافظه بشری باقی خواهد ماند، یوهان کرویف در زمان خود از بزرگ‌ترین ورزشکاران زمانه خود بود، ولی به دلیل اعتراض به حکومت جنایت کارانه نظامیان آرژانتین در کودتا (۱۹۷۴) و رساندن این پیام ضد دیکتاتوری و افشای این جنایت کاران که در طول حکومت خود بیش از ۳۰۰۰۰ نفر را اعدام و یا سر به نیست کردند از حضور در جام جهانی فوتبال در سال ۱۹۷۸ در آرژانتین خود داری کرد، این پیام قدرت مندانه او که «چگونه میشود در ۱۰۰۰ متری مرکز شکنجه فوتبال بازی کرد»، پیامی جاودانی در افشای سرکوب و شکنجه آزادیخواهان بود، این شاید تلنگری به ذهن و وجدان همه ما باشد.

من کارگرم

من کارگرم!

پر از کم و کاست،

رنج میبرم. در اعماق، در کارخانه

بی حرف و گفتگو

دل می سپارم به نگاهت

ای همه رویاهای من!

من کارگرم!

پیر میشوم لای چرخ دنده ها

جا میمانم از زمان سنجی

خرد میشوم از نگاه کارفرما

دق میکنم از خیال اخراج!

قد میکشم از صدای تو

پر میشوم از پرواز عاشقانه ها

من کارگرم!

با ساعت می خوابم

با ساعت هراسان بر می خیزم

یونیفورم می پوشم

پیش به سوی ساختن ها

برای تو، برای دلم

برای روزی که صدایم کنی

پر میشوم از خورشید و رویا

رویاهایم را با نسیم پیوند میزنم

ضجه هایم را به باد می سپارم

پر میشوم از رنج و بغض و ترانه

نازنین، من کارگرم!

حنجره ات را با من بساز!

برای رهایی

روز جهانی کارگران و زحمتکشان پر همه ی هموطنان کارگرم مبارک! اکبر خوش خرام

طفلی به نام شادی دیری ست گمشده است

با چشم های روشن براق

با گیسوی بلند به بالای آرزو

هر کس از او نشانی دارد

ما را کند خبر

این هم نشان ما:

یک سو خلیج فارس

سوی دگر خزر

شفیعی کدکنی

آنچه سهم من شد
 جز روزی به نامم در گاهشمارها نیست.
 آهای ... ای بورژوا
 با توأم ... میدانم
 روزی دستان پرمهرم
 دیگر زبر و خشن نیستند
 آن روز خندان و شادان
 دست می‌کشم بر رخسار دخترم
 موهایش را نوازش می‌دهم
 و تو بدان
 اشک چشمان شهلائی دخترم
 نگاه پاک آهوئی‌اش
 آه درون‌سوز خفته‌اش
 روزی دامن‌ت را خواهد گرفت.
 ای بورژوا...
 پرولتاریا پاک است و انسان
 سوزان است ولی سازان
 ویرانگری نمی‌کند
 ولی تو آگاه باش و بدان
 که آن روز فرا خواهد رسید

طبیعت روزگار خوشات را

ناخوش می‌کند.

من یک کارگرم

از جنس پولاد

به سان آب و باد میمانم

از پا نخواهم افتاد

دخترم

هر شب میان مشق‌هایش

دستان بابا را بوسه باران میکند.

امیر جشن

یادبگیریم و به کار ببندیم!

اگر بیمه کارگران واریز نگردد:

❖ کارگران می توانند برای ادعای حق بیمه ایام اشتغال واریز نشده در اداره کار شکایت علیه کارفرما طرح نمایند. پس از احراز رابطه کارگری و کارفرمایی اداره کار رای بر واریز حق بیمه ایام اشتغال کارگر را صادر می نماید.

❑ چه جرایمی متوجه کارفرما می شود:

❖ الف) اگر کارفرما در مدت اشتغال بیمه کارگر را واریز نماید ۷ درصد حق بیمه از کارگر دریافت می شود ولی اگر با رای اداره کار حق بیمه کارگر دریافت شود سهم کارگر نیز از کارفرما دریافت خواهد شد. ب) حق بیمه کارگر در زمان اشتغال معادل ۳۰ درصد حقوق و مزایای وی است که ۲۳ درصد حق بیمه سهم کارفرما و ۷ درصد حق بیمه سهم کارگر هستند. در صورتی که با رای اداره کار حق بیمه دریافت شود حداقل ۲ برابر آخرین حقوق کارگر مبنای محاسبه حق بیمه خواهد بود. ج) اگر کارفرمایی مثلا در سال ۹۱ حق بیمه سهم کارگر را واریز ننماید و کارگر در سال ۹۹ از وی شکایت کند حق بیمه بر مبنای حقوق و مزایای سال ۹۹ همراه با جرانهی که ذکر شد دریافت می شود.

طبق ماده ۳ قانون کار:

❖ مدیران و مسئولان و به طور عموم کلیه ی کسانی که عهده دار اداره ی کارگاه هستند نماینده کارفرما محسوب می شوند. کارفرما مسئول کلیه تعهداتی است که نمایندگان مذکور بر عهده می گیرند. بنابراین قرارداد کار که توسط نماینده کارفرما به جای کارفرما امضا شده معتبر است.

درج صحیح عنوان شغلی در سابقه بیمه چه تاثیری دارد؟

❖ ۱- عنوان شغل واقعی کارگر را در لیست بیمه صرفا برای آندسته از کارگرانی که در مشاغل سخت و زیان آور مشغول بکار هستند قابل اهمیت است. ۲- بنابراین به تمام کارگرانی که در مشاغل سخت و زیان آور مشغول به کار هستند توصیه می شود، عنوان

شغلی خود را در لیست های بیمه، با مراجعه به شعب سازمان تأمین اجتماعی، بررسی کنند. ۳- چنانچه شغل مورد ادعای کارگر در کمیته مشاغل سخت و زیان آور با لیست بیمه مطابقت نداشته باشد، امکان برخورداری کارگر از مزایای بازنشستگی پیش از موعد مشکل خواهد بود. ۴- برابر ماده ۲۴ دستورالعمل اداری موضوع ماده ۱۴۸ قانون کار و به استناد ماده ۳۹ قانون تأمین اجتماعی، لیست ارسالی توسط کارفرما صرفاً تا ۶ ماه قابل بررسی و اصلاح خواهد بود و پس از آن قطعی است.

□ **کارگران در ماه چند ساعت باید کار کنند؟**

✓ ساعات کاری اصولاً به صورت هفتگی تعیین شده است.

◆ مواد ۵۱ و ۵۲ قانون کار به میزان ۳۶ ساعت برای کارگران شاغل در کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی و ۴۴ ساعت برای سایر کارگران کار در روزهای هفته با جلب توافق کارگران ذی ربط از اختیارات کارفرما بوده است.

◆ همچنین به جز کارگران شاغل در کارهای سخت و زیان آور که ساعات کار آنها نباید از ۶ ساعت در هر روز تجاوز کند در مورد سایر کارگران با عنایت به تبصره یک ماده ۵۱ عملاً حداکثری برای میزان ساعات کار روزانه، مشروط به جلب موافقت کارگر در قانون کار، در نظر گرفته نشده است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

اقتضای تداوم مبارزات و اعتراض‌ها به شکل‌های گوناگون این وظیفه را همچنان در برابر کوشندگان سندیکایی و کارگری قرار می‌دهد که با کار خستگی ناپذیر در راه ارتقای سطح سازمان‌دهی و همبستگی بکوشند. غلبه بر وجود ضعف در همبستگی‌ها، یکی از وظیفه‌های مهم در این مقطع زمانی است. تشدید مبارزه، قدرت مانور و امکانات جنبش کارگری و سندیکایی را در برابر ترفندهای سرمایه داری را افزایش می‌دهد. وظیفه مقدم در وضعیت حساس کنونی تأکید بر مبارزه و اتحاد عمل فراگیر بین تمامی زحمتکشان از هر شغلی است.

عملکرد نئولیبرالیسم را بشناسیم! (۲)

نئولیبرالیسم یعنی بی قانونی یعنی رانت. یعنی تا می توانی دست کنی از بودجه عمومی ، خرج بخش خصوصی کنی و آقازاده های مافیایی را دستشان باز بگذاری برای چپاول. نئولیبرالیسم یعنی اینکه ۷۰۰ ماشین پورشه ۴ میلیارد تومانی را با کارت ملی زن روستایی که نان ندارد بخورد وارد کنی، کسی هم برای این شیادی کاری به کارت نداشته باشد.

نئولیبرالیسم یعنی اینکه شرکت هپکو که مال مردم است را به فردی بفروشی، وام با درصد کم بدهی، بعد او وام را به خارج از کشور برده و خرج عیاشی کند، اموال کارخانه هپکو را بفروشد و خرج رشوه دادن کند، بعد هپکو را با میلیاردها تومان بدهی رها کرده و به دولت بدهد. دولت هم بابت بدهی که به تامین اجتماعی دارد آن را به تامین اجتماعی بدهد تا ورشکسته تر شود. دولت و سازمان خصوصی سازی هم که این گند را بالا آورده اند خود را کنار بکشند تا اندوخته کارگران حالا خرج پرداخت پدرسوخته بازی مالک هپکو و ندانم کاری سازمان خصوصی سازی و دولت شود.

نئولیبرالیسم یعنی از کودکان به عنوان نیروی کار ارزان که جرات اعتراض ندارد استفاده کنی و هر جور خواستی از آنان کار بکشی و دولت و مسولین چشمان خود را بر این بی شرافتی ببندند . کودکان بی پناه ترین انسان های روی زمین هستند چون حق رای ندارند تا حداقل از این منظر از سوی سیاسیون به آنها توجه شود.

نئولیبرالیسم یعنی وقتی مدیران بی عرضه فدراسیون فوتبال با یک مربی خارجی با همدستی دلال های وطنی قرارداد بسته و بعد کاری می کنند تا این قرارداد لغو شود تا از مربی خارجی و دلالتی که با فدراسیون فوتبال همدست هستند به پول باد آورده ای از شکایت مربی خارجی بهره مند شوند. دولت برای پاک کردن این گندکاری یعنی پرداخت پول مربی خارجی آقای ویلموتس، دست در جیب سازمان تامین اجتماعی ورشکسته کرده پول را پرداخت می کند. بعد پول پرداخت شده با دلار ۱۲ هزار تومانی را ، با دلار ۲۴ هزار تومانی به سازمان تامین اجتماعی پس می دهد، یعنی نصف پول گرفته شده از تامین اجتماعی. در یک کلام، نئولیبرالیسم یعنی تو مالک ثروت خودت نیستی و دیگری به زور ثروت تو را با شیادی بالا می کشد و حق اعتراض هم نداری. نئولیبرالیسم یعنی تو گدایی کن و دولت آقایی.

چاره کار چیست؟

چگونه و با کدام راهکارها می‌توان توازن قوای موجود در روابط کار را به سود طبقه کارگر تغییر داد؟ چه ساز و کارهایی را می‌توان طراحی و اجرا کرد که توازن قوای کنونی را برهم زده و اثرگذاری جنبش کارگری و حرکت‌های سندیکایی را تقویت کند؟

تجربه یک سال اخیر نشان می‌دهد درجه آگاهی طبقاتی از جمله آگاهی سندیکایی در میان توده‌های طبقه کارگر رشدی چشمگیر داشته است. در مقایسه با سالیان گذشته شمار بیشتری از زحمتکشان در حرکت‌های اعتراضی حضور می‌یابند. تجمع‌های بازنشستگان و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی، اعتصاب و اعتراض‌های دامنه‌دار کارگران واحدهای صنعتی پراهمیتی مانند هپکو، آذرآب، هفت‌تپه، و پالایشگاه کرمانشاه و خودروسازی‌های مختلف کشور و نیز حضور گسترده پرستاران در اعتراض‌ها و سازمان‌دهی کارزار اجرای قانون تعرفه‌گذاری مؤید این واقعیت‌اند. بنابراین، تشدید مبارزه و کوشش پیگیر برای ارتقای سطح سازمان‌دهی نه تنها در زمره وظیفه‌هایی مهم بلکه در مقام سازوکاری مؤثر برای تغییر توازن قوا در روابط کار می‌باید در نظر گرفته شوند. تشدید مبارزه، همبستگی و سازمان‌دهی اعتصاب و اعتراض گام‌هایی مؤثر و سنجیده به سمت تغییر توازن قوا و احیای حقوق سندیکایی است. در عین حال باید بر ضرورت استقلال عمل طبقاتی تأکید دوچندان کرد. در این مسیر باید با ظرافت و ماهرانه از همه امکانات بهره برد و در درجه اول به توده‌های کارگر تکیه کرد. وحدت عمل سندیکایی، اتحاد عمل فراگیر شرط‌های ضرور برای اجرای این مسئولیت مهم تاریخی‌اند.

صبح تا شب: کیلویی ۳ هزار تومان

فاطمه در خانه با دو خواهر سه، چهار ساله‌اش تنهاست. سه تایی تلویزیون تماشا می‌کنند. پیراهن‌های بلند یک شکل، قد و قواره ریزه و لاغرشان را پوشانده. فصل پاک‌کردن باقالی تمام شده، منتظرند موقع هسته‌گیری آلبالو برسد. تا بعد از آلبالوها، پول باقالی‌های پاک‌کرده نمی‌آید. فاطمه هفت‌ساله است و هر کاری مادرش بخواهد برایش می‌کند. شب‌ها آقا نعمت گونی گونی باقالی می‌آورد و در خانه‌ها را می‌زند و تحویل می‌دهد. پدر، مادر و فاطمه می‌نشینند دور هم، پارچه‌ای می‌اندازند زیرشان و کار شروع می‌شود. مادر باقالی‌های زرد را از سبز جدا می‌کند. فاطمه پوست را جدا می‌کند. باقالی‌های پاک‌شده، کیلویی ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ تومان برایشان درآمد دارد. گاهی فاطمه یک گونی باقالی را خودش پاک می‌کند. با دست‌هایش جایی روی هوا، بالاتر از قدش را نشان می‌دهد و می‌گوید باقالی‌ها توی گونی‌های به این بزرگی با یک ماشین بزرگ می‌آیند. گاهی فاطمه یک کیسه باقالی را برمی‌دارد می‌رود خانه دوستش و با هم مسابقه می‌دهند، کی زودتر باقالی‌ها را تمام می‌کند: «هم پاک می‌کنیم، هم حرف می‌زنیم.» وقت حرف زدن، انگشت‌های نازکش را در هم می‌پیچد، ناخن‌ها از ته گرفته شده و سر انگشت‌ها سرخ است. وقت حرف زدن، چشم از تلویزیون برنمی‌دارد، کارتون را دنبال می‌کند. فاطمه دوست دارد معلم شود، مربی‌اش را نشان می‌دهد: «مثل خانم خوب باشم.»

نجفی می‌گوید باقالی پاک کردن یکی از کارهای مرسوم خانواده‌ها در صباشهر است: «پیمانکارها در حاشیه‌ها تشکیلات بدون ساختاری برای این کار دارند که به دلیل نیاز خانواده‌ها تبدیل به یک ساختار شده است. بسیاری از بچه‌های خانه کودک در این چرخه کار می‌کنند. افزایش دستمزد سالیانه‌شان هم بسیار کم است، شاید ۱۰۰ تومن، ۲۰۰ تومن برای هر کیلو اضافه شود. کسانی که سیستم این کار را چیده‌اند، می‌دانند که این افراد به قدری نیاز دارند که حتی برای مطالبه هم کاری نمی‌کنند.» صاحب‌کارها از کار ارزان بچه‌ها استقبال می‌کنند. هم انرژی بیشتری دارند، هم چون بچه‌اند می‌شود دستمزد کمتری به آنان داد. کار در باغ و مزارع در صباشهر زیاد است. گاهی پدر خانواده یا مباشری آشنا باغ را اجاره می‌کند و قرارداد می‌بندد و فصل چیدن میوه ده، پانزده نفر را با خود می‌برد که بین‌شان بچه هم زیاد است. اگر خانوادگی باشد که دیگر فرق نمی‌کند، درآمد همه یکجا در خانواده خرج می‌شود. اگر جدا از خانواده باشند، کمتر از زنان و کمتر از نصف مردان دستمزد می‌گیرند.»

او خانه دار است، کار نمی‌کند □ !!

هنرمند این اثر، دانش‌آموز کلاس نهم به نام «آجونات سیندهو وینایالا» از کرالا هندوستان است. آجونات همواره از پدر می‌شنید که درباره همسر خود (مادر آجونات) می‌گوید: «او خانه‌دار است، کار نمی‌کند» و همواره از این نحوه معرفی مادر حیرت می‌کرد، زیرا هرگز مادرش را بی‌کار ندیده بود. وی این نقاشی را کشید تا زحمات بی‌پایان مادرش را نشان دهد. نقاشی را به معلمش نشان داد، معلم، نقاشی را به دفتر ایالتی فرستاد. نقاشی وی در آن مرکز برای جلد "سند بودجه جنسیتی" سال ۲۰-۲۱ انتخاب شد.

مادر شرمنده ایم، انقلاب کردیم از یخجال میوه بردارید نه روزگار برخلاف
آرزوهایمان گذشت. باید کاری کرد، نه آرزو